

శ్రీ లక్ష్మీ సృశిం హాయ నమః

1 ప్రకరణము.

శాటరాగం—అటతాళం.

శరణంకరవాణీ, తవచరణౌ శరణంకరవాణీ

ఉపపల్లవి ఉ. —వరదశ్రీవైకుంఠ వాహినీపతే పరమసూరిగణాభరణ
విష్వక్సేన శరణం॥

౧. మిత్రోఘవనజైత్రా అంబుజపత్రా నేత్రాదానవజైత్రా వే
త్రాగ్రనియమిత విశ్వకల్పసవల్లీ దాత్రపవిత్ర సూత్రవతీకళ
త్రా శరణం॥

౨. ఖచరసన్నతచరణా, పరవాసుదేవ సచివసంస్మృతితరణా
సచరాచరలోకజాల సంభరణావై రిచమూహరణ, దివ్యరు
చిరాభరణా శరణం॥

౩. అతులితగుణజాలా వేదాంతవేద్య పతితపావనశీలా వితత
పరాశర, వేంకటచెలదాస, సతతసన్నతపాద, జలజజలదవీ
ల శరణంకరవాణీ

శేదారగౌళరాగం - ఆదితాళం. ౨

విహంగరాజంకలయే! అహమహన్యహని, హృన్మియే॥

ఉ- మహమహిమముత! విహరమమృతభు! గహన్యః ఘ వి
గ్రహం, హరివహం॥విహంగ॥

౧. కాయశ్యాన్మృతపింధుం, భవ! కలుషవిదారిణబంధుం! పురా
ణపూరుష, ధురీణవాహన, మరాటిపుతనానిరాకృతి శ
ణం॥విహంగ॥

౨. శశాంకధవళశిరస్సుం! వృధువిశాలభాస్వదరస్సుం! నిశా
టసంఘాటశైల, జాలవినిశాతనకులిశ! నిశాతనశిరం॥విహంగ॥

౩. విలేశయ, శయనశేతుం! నిర్వలినన్వర్తగణశేతుం! లలితగుణస
ముల్లసత్పరాశర కులజవేంకటా, చల్లదాసనుతం॥విహంగతా
జంకలయే॥

ఆరభిరాగం—ఆదితాళం.

జయజయా, స్వామిన్ జయజయా॥

ఉ. జయశేషమూర్తే, సముదగ్రకీర్తే! భయహరహంతవ, భ
క్తోనువర్తే॥జయ॥

౧. అమలమాణిక్య సహస్రోత్తనూంగ! కమనియ్యశశికోటి సఖ
ధవళాంగ! అమితకృపాసముదంచితపాంగా! అనందభోగా
సమగ్రాంతరంగా॥జయ॥

౨. శ్రీశ్రీనివాసావి శిష్టపర్యంకా, ఆశితవృజినర ధాంగశశాం
కా! విశ్రుతగుణసర్వవినుత విశంకా, వికటారి దృషమగ్ర విష
ధూమటంకా॥జయ॥

౩. శేషర్ష సముదిత శేషోభిధానా, శోషితభవవిశ్వ సూరిప్ర

ధానా పోషిగాచర బుధపుంజనిధానా పురుషోత్తమదివ్య
భోగావిధానా ||జయ||

౪. సనకాదిమునీ బృందసన్నతచరణా, సంకర్షణాదిదివ్యాంకా
వతరణా దినమణిమణి ఘృణిదీపితాభరణా, దివ్యాంగరా
గాదివ్యవిస్ఫురణా ||జయ||

౫. ఉరుకేతన వరికృతోత్తుంగతాలా తరలైక కర్ణసుంజలసుక
పోలం స్థిరపరాశరగోత్ర సురుచిరశీలా ధరవేంకటాచలదా
సానుపాలా ||జయ జయ||

సారాష్ట్రరాగం—అటతాళం. ౪

జయవిజయీభవ శ్రీకృష్ణమూరారే గోవిందమూరారే జయ
విజయీభవ||

ఉ. జయవిజయీభవ శంఖచక్రధర శరణీరాజతనయారమ
ణా దయమానహృదయాబ్జ దనుజాంతకహరి హయనుతప
దపీతాంబర శోభిత ||జయ||

౧. గరుడగమన భాసురశేష శయనా, కమల విమల సుందరన
యనా సురభూసురముని వరనికర శుభం కరగోవర్ధనగిరిధ
రమరహర ||జయ||

౨. పూతనాశకటవి ఘాతనపాతిత వాతదనుజవృషబకదమనా
పీతచక్రవన నీతఘృతవివి ర్ధాతమరితసంఘాతనిజావన||జయ||

౩. జయపరాశరా న్వయసతతమశూచావయ వెంకటాచల
దాసనుతా ప్రియతమశ్రీరాజుపేట పురవరాలయ, రాజగో
పాల లలితకపోలా ||జయ విజయీభవ||

ద్విపద.

అని, విశిష్టేష్టదేవాభివందనము మునుకొని, కావించి, మోదంబుగాంచి. అఖిలజగజ్జనురవనభంగాదినిఖిల! వీలారసనిత్యరతుండు, వీక్షింప! వినత వివిధభూతజాలి! రక్షణ దీక్షాధురంధరుండతుల! వేదాంత విఖ్యాత పీఠుల ప్రభావు! డాదిపరబ్రహ్మమానందమయుడు! శ్రీనివాసుడు శేషుచిద చిచ్ఛరీరి! దీనబంధుడుదయా దివ్యాంబురాలి, యైననారాయణునంశ్రీః సరోజ! గానసుధారసకలితచిస్తుడను! వరకురుమద్దాలివంశాఖిహరిణ! ధరకృష్ణయాభ్యప్రధానసుతుండ! వెంకటాచలదాస విశ్రుతాఖ్యుడను, పంకంబునెడపాసి, భవవారిరాలి! పారంబుజేరగా ఒరగినలేప్ప! నారాయణుని దివ్యనామకీర్తనమే! యని నిశ్చయంబుగా నాప్తులవలన! విని యదిగానాసువృత్తమానేని! తనరినతేనెయు ద్రాక్షయుగూర్చి! కరమొప్పపాలు శరీరయును గూర్చి! పరగనాస్వాదించు భంగియాగాదె! యదిగానశ్రీ నృశింహస్వామి, దివ్య సదమలచరితంబు! సంగ్రహంబుగను! కీర్తనంబులుగాగ! కృత్యొనరించి! కీర్తింతుననిగమకించితిగాని! లక్షణ నాటకాలం కారకావ్య! శిక్షయింతయునిట జెప్పగాలేదు! మరిపదవాక్యప్రమాణవిచార! పరిచితిహారతోపాస్తమేకాదే! కావుననిదియెట్లుకడతేరుననక! దేవదేవుడు వాసుదేవుడుతానె! వాత్సల్యరసపూరవారిధిగాన! మత్సమీహితము నెన్నునిసర వేర్చు! ననికాంచియీదురత్యయకృత్యమునకు! పనిబూనితినిగాని! భవ్యాశ్శలార! ఖ్యాతిలాభార్చనకైకాదు! గాన ప్రీతమనసులైప్రేమనాయుడల! చొప్పుడగాజూచిసురుచిరభంగి! తప్పుల నెన్నక దయశే

యోగయ్య! ఒప్పుమీరకిరీటమున్నట్టి తలకు! చొప్పుచౌటంపగన
 ట్లెంచినట్లు! నారాయణునిదివ్యనామకీర్తనకు! సౌరంబుగన
 కదోసముతెన్నదగునె! మరియును దీని నెవ్వదిబరికించి! యర
 సిన సుజనప్రియంబె కాయనుచు! గమకించితినిజెప్ప! గానిట్టిది
 వ్య, రమణీయ తరకధారంభ మెట్లునిన, రాజోత్తముడు! పాం
 డురాజసూనుండు! రాజసూయముభాసురంబుగాజేసి! యు
 న్నచో! నారదయోగిచంద్రుండు క్రన్ననవచ్చినగాంచి! పూ
 జించి! ప్రహ్లాదచరితంబు! పరమపావనము! నాహ్లాదకరము
 నై! యమరును గాన వినగోరెదనుజెప్పవే! మునిచంద్ర, య
 ని వేడనాతడిట్లుని చెప్పదొణగె॥

శుద్ధసావేరిరాగం—ఆదితాళం. ౫

శ్రీవిభవనిలయా, పరిపాలి! తావనీవలయా॥ శ్రీవరనిరసింహా
 డః— వతారకథ! భావముజెలగహ! తావధిసేవధిగా వివరించెద
 ॥శ్రీవిభవనిలయా॥

౧. లోకపావనమూ! మునిదివిజా! నీకజీవనమూ, తేకువలేకని!
 రాకులసంపత్కొకములకురవి! రాకయనదగును, చేకురుభూ
 రివివేకముఘోరమ హాకిల్లుచర్చికర భీకరకేకిర వంబులు
 ॥శ్రీవిభ॥

౨ దీనరక్షణమూ, అతిదురహం, మానశిక్షణమూ! శ్రీనరసింహు
 డు, మానకెపుడుదన! వానిగజేకొను! గానవిలసద సమానమై
 నవిజ్ఞానము! భక్తియు, నొనరవరయను మానము! మానుమ

నూనముగానగు ||శ్రీవిభ||

3. స్థిరకురుచుద్దానీ! వేంకటాచలవరదాసునిపాలీ! సురనుతమాగు
భాసురసురతరువన! సురుచిరవరములు సారదిసొసంగుచు!
సురవిరోధియా! హిరణ్యకశిపునుశూరుగొని, తత్పుత్రవరశుభ
కరుడనదిరముగబరగెను || శ్రీవిభవనిలయా ||

కాంబోది రాగం-ఆది- ౬

పాండవేయా, పండితవిధేయా! పాండవేయా||

ఉ:—గంధుమగంటిమి, నిండినతనయను, జుండగుకనకా! త్సుండు
వరాహత, నుండగుహరిచే భండనమునని! హరుండగుబిని
ప్ర! చండకోపమున, మండితవంబు, ద్దండతజేయప! సిండి
యొడలయసురుండవికిజనే|| పాండ||

౧. చాలగావడినీ, కాలాంతకోగ్ర! కీల్చిత్రవడినీ, నేలపైబొటన
వ్రేలూనిమహా! భీలగతిగగన! శాలిజాచుచువి శాలబాహు
పులనోలి నూర్ధ్వముక! రాశవ్యాభులబోలజావియు | త్రాలదే
హముపిపికలుదినగ! జాలిజెందకవలీలగ నిలచెను|| పాండ||

౨. ఘోరరూపముగా, లోకములకెల్లా భూరితాపముగా, క్రూర
తపమునీ! తీరునసలువసు, రారిమస్తకద్వారమున వెడలె! భో
రుచనుండులుపొగలు మిణుగురులు! వారిధులుగల గె, ధారుణి
బగిలెను బోరగిలబడెను ధారుణిధరములు! తారలురాలెను
తల్లడిలెజగము|| పాండ||

3. తలకుజెందకనూ! దైత్యేంద్రుడెంతయు! బెలుకునొండకనూ,
జలజగర్భపద జలజయుగము మది! నెలకొలిపిసద్వృథనియె

నుండగను, బలమరిసురలయ్యలజడికోర్వక, నలువకునింతయు
దెలుపజరియు, తగ్గలికనుకురు మాడ్గాలి వేంటటాచలదాస
నుతుని పలువారుడలచుచు॥పాండవేయా॥

శంకరాభరణం-అట ౭

విన్నవించిరిసురలూ బ్రహ్మతోడవిన్నవించిరిసురలూ॥

ఉ;—సన్నిధానముజేరి సన్నుతించిమొకిర, క్రన్నతమకైనగాసి
యల్లవపుడు॥విన్నవించిరి॥

౧. ఉడుకసాగెనుచూడుమీ, స్వర్గమునైత్య కడిదితపము వేడిమీ,
అడుగులశ్చత్వబమోవనలవిగాక చాలబడలికనొందినీకడనుజేరి
తిమని॥విన్నవించిరి॥

౨. విపులనిష్ఠమింతీ, నీవలెదీర్ఘతపమునాచరించీ, ఇపుడెనీపదవి
దా, నపహరించియెల్లపుడు నుదానేయే, లగనెంచినాడని॥ వి
న్నవించిరి॥

౩. మరియునొక్కజాడా తోచెనతనిమతమునెంచిచూడా, అరు
దైనతపముచేసఖల నాశముజేసి, తిరుగక్రొత్తసృష్టిబరగించు
నోయని ॥విన్నవించిరి॥

౪ దీనులబాలింపవే దీనికిప్రతివి, ధానముగావింపవే, దానవనా
ధుసంమానించి తపమును, మానజేసి జగమునున్నింపవేయని
॥విన్నవించిరి॥

౫. పంకజాతవాసినీకురుమద్దాల్ వెంకటాచలదాసునీ, శంక
బోడట్టినచందాననీవుమా, యింకిలిబాపి వ్యరిసి కాపుమని
॥విన్నవించిరి॥

సావేరి రాగం—తది. ౮

పినవేధరణీశా, కీర్తిప్రకాశ! వేష్టితాఖిలాశా॥

ఉ;—వవజభవుడు దేవతలమనవిని! వెనువెంట సురలు మునుట
గోలిచిరా! గనుహిరణ్యకశీపుని యాశ్రమవన! మునునతనిగ
నుగొనజనుదెంచెను ॥వినవే॥

౧. పుట్టులుకోమలు, బోయగపైపై! చెట్టులెదుగగను చీమలు దో
మలు! పట్టిదేహమెడపడక కరచితన! పట్టుగదలనిపిగాఢదైర్య
గనె ॥వినవే॥

౨. కడిదితపమునుగ్రపువేడిమిచే! నుడికిలోకములునుడిబడచుండగ!
అడరిమేఘపటలాంతర రవికై! వడివెలెడనురవైరి గనిపలి
కె ॥వినవే॥

౩. ఓహూదైతేయోత్తనులేలె! మ్హాహానీతపనుత్యాశ్చర్యము!
దేహముపుగువులు దిరగనుబ్రాణా! లూంహిపగనెట్లుండెనొయ
నుచును ॥వినవే॥

౪. నీరన్నముమా, నీరీతనిపది! నూరుల యేండ్లెవ్వారుండెదరా!
రొగనీసుసరి, లేరికనిచ్చెద! కోరుము వరములపారిగననుచు
ను॥వినవే॥

౫. పలుమారినుసంభావించిధరా! తలమున కురుమాద్దాలి వెంకిటా!
చలదాసనుతుని, దలచియతనిపై! గలయక మండలజలములు
చిలకెను ॥పినవేధరణీశా॥

కల్్యాణీ రాగం—అట. ౯

భావించివినవేనరేంద్రా! వాసు దేవపాదభక్తిసాంద్రా॥

ఉ॥—యీవిధమున దానవేంద్రుడుబ్రహ్మసం భావింపగా పుట్టబయలు దేరివచ్చె॥

౧. నెపరంజిఛాయలుదేరా! దేహమద్భుతమై యొప్పుమీరా ఉపమానరహితమై, యొప్పుచున్నదీపు! లపరిమితంబుగ నంతట వ్యాపింప! విపులైర్వైర్వైర్వలసను! వేతనకలావయపుడయ్యెను॥ భావించి॥

౨. మీదనున్న బ్రహ్మజూచీ! ధరణీ మీదటచేతులు జూచీ! మోద ముప్పొంగగఁమొక్కి లేచినిలచి! అదరంబుతోడనానందబాష్పముల్! మేదురంబుగగురియపులకో, వైష్ణవసంవృతగాత్రుడయ్యెను॥ భావించి॥

౩. విలసిల్లభక్తివహించీ! ప్రేమ కలితుడైనమ్రతగాంచీ! వెలయ కురుచుద్దాలి వెంకటాచలదాస! కులదైవనాభీసలిలజాతజాతుని! గళముడగ్గత్తికవడగనుతి! సలుపదలకొనియెన్నిట్లునుచు॥ భావించి॥

జంఘాటి రాగం—రూపకం. ౧౦

అనిశముననుబ్రోవవయ్య! హంసవాహనా॥

ఉ॥—పినుతింప నెంతవాడ, విశ్వమోహనా॥ అనిశ॥

౧. సృష్టిస్థితిలయకర్తపుశేష్టజనశరణ్యా, అష్టవిధ విభూతీశుడవమరగణవరేణ్యా॥ అనిశ॥

౨. వీక్షింపవేళర్థుణతోడవితతారుణగాత్రా రక్షింపవేశరణం
టి సరస్వతీకళత్రా॥ అనిశ॥

౩. అలకురుద్దాలి వెంకటాచలదాసునికీ జలజనయనువలెనీవు
ను వేలసితినాపనికీ॥ అనిశము॥

సౌరాష్ట్రీరాగం—పట ౧౧

వినవయ్యరాజతనూజా॥ వైరి గణభీషణధ్వాంతదినరాజలేజా॥

ఉ—దనుజేంద్రుడిరీతి వనరుహగర్భుని వినుతులుజేసిచేకొని యెనువ
రములు॥ వినవయ్య॥

౧. మదినాతపమునకు మెచ్చీ, నాకు శదయుడవైవరములిచ్చీ
ముదమొప్పునాదరింప దలచితివయేని॥ యిదెకోరెదను సత్యపద
విదప్పుకు మనియె॥ వినవయ్య॥

౨. ఈవిశ్వకోశములోనా దేవా శీవుస్సజింపిననానా జీవు
లలోపల నేవానిచేతను, చావులేకుండగ నీవేయని కోరే॥ విన
వయ్య॥

౩. నకులును సురలును సురలూ సిద్ధగరుడగంధర్వకిన్నరులూ ఉ
రగులు మొదలగు బరగు వారలచేత మరణములేకుండ కరు
ణింపుమనివేడే॥ వినవయ్య॥

౪. గగనమందునభూతలమునా రాత్రిపగటియందు నలోనవె
లిసీ అగతప్రాణులచేత విగతప్రాణులచేత తెగకుండవలెన
య్య దీనశరణయనె॥ వినవయ్య॥

౫. ఘనతరాస్త్రీశస్త్రములనూ వాకు గాసి లేకయుండవలె
నూ వినుము కురుమద్దాలి వెంకటాచలదాస॥ వినుతుడంపన

హరికి, వెనుకదియ్యననియె॥ వినవయ్య॥

నారోజు రాగం—ఆది ౧౨

శశికులవారిధిఁగదచంద్రా॥ విశదభాస్వదసదృశగుణసాంద్రా॥

ఉ—కుశభవభవునిటు గోరికొనికనక॥ కశిపుడు మరియ్యుగ్గడించెవిను
మో॥ శశి॥

౧. ఒక్కడంతటికి నెక్కువతానే॥ తక్కువరులుతనకు తక్కు
వగా నేచక్కగ నేకచ్ఛత్ర విభుత్వము॥ గ్రక్కనరక్కసుడొక్క
టివేడె॥ శశి॥

౨. కోరినభంగినికోరికెల్లె॥ నారక్కసుహృదయమురంజిల్లా॥
వారకనొసగి సరోరుహ భవుడును॥ తోరముగ నతనితోనిట్లు
నియెను॥ శశి॥

౩. ఈనీతివరములుకోరినవారూ॥ ధారుణివెతుకగడలవినలేరూ॥
కోరికలరచే కూరెనీకనుచు॥ నూరడించెపలుమారును దయచే
॥ శశి॥

౪. పదపడిదనుజుడా బ్రహ్మకుభక్తి॥ గడురగబూజించె కరను
నురక్తి॥ సదమలమతిసుర సన్నతుడైనిజ॥ సదనమునకు భాషా
పతిజనియె॥ శశి॥

౫. ఇలకురుమద్దాలి కులపద్మహేళీ॥ విలసిత వెంకటాచలదాస
మాళీ॥ జలనిధిశశియగుజలజనయనుతో॥ చలముబూని ధనుజ
పతియుజనియె॥ శశి॥

కల్యాణి రాగం—ఆది. ౧౩

నీరజాక్షపదనీరజసేవా॥ నిరతహృదయ వినవే॥

ఉ—మేరమీరస్వైరచారియైయమరారి. ఘోరదారుణ^{౧౪} వరలేను
||నీరజాక్ష||

౧. నరులసురలకిన్నరకింపు రుషుల! గరుడయక్షరాక్షసగంధ
ర్వుల! ఉరగసిద్ధసాధ్య చారణాదులమరియు! మరియుదరమి
దరమిసురిమెను||నీర||

౨. ఈకరణిని లోకములనువీకన! నేకభంగులను వ్యాకుల
మందజి! కాకుపరచి భీకరాకృతినిదా! నేకడంక నేకఃఖతజే
కొనె||నీర||

౩. పాపమార్గ దీపకుడుగుదనుజుప్ర! తాపమునకునోపకాసుప
ర్వులు! ప్రాపుదాపులేక నతనికడపడు గాపు! లుండిరేపు
మాపుగొలిచిరి||నీర||

౪. హీనగతినిదీనదశను బొందీ! వ్హనిసన్నిధానముననే చేరీ!
గానములను నేను తుంబురుండును! మానసంబులోనమెచ్చ
జేతుము||నీర||

౫. పలువిధములనలిగి దివిజులిలపై! నిలువనలవిగాకతలకుచును
భూ! తలమున కురుమద్దాలి వెంకటా! చలదాసనుతునిదలచు
చునుండిరి||నీర||

కేదారశ్రావణగం-అట ౧౪.

ఇందిరాధవవివ్యసుందరాపాదార, విందపట్టదవినవే||

ఉ—బృందారకరిపు! ఉందర శెలిచితా! నొందెత్రిలోకమహానాన్న
తపదవిని||ఇంది||

౧. చెలగుచు దేవేంద్రు! సింహాసనముపైని, బలసికొలువై

య్యుండగా అలుకునొందుచుకాను కలనిచ్చి మొక్కిచేతులు
గట్టుకొని నిలిచి కొలుతురు సురలెల్లా ఇందిరా॥

౨. ఊతనిప్రేమామలుజేయు యజ్ఞములందు వితతపూజలనొం
చుచూ అతులనావిర్భాగ తతులుదానెకొంచు సతతముఖం
డశాసనుడై వెలింగెను ఇందిరా॥

౩. ధరణిమన్నకపం డెతరువులు ఫలపుష్ప భరితములై యెప్పె
నూ కురియుచుండెనభము కోరినకోర్కెలు తరగలజలధు
లుదాల్చెరత్నములను ఇందిరా॥

౪. మదిరాపానాతి మఱ్ఱుడై యుండగా కదసి గంధర్వామలూ
యెమరబాడుచునుండ వింపుగరంభాది సుదతులాడుచు వా
నిసాకరగజేతురు ఇందిరా॥

౫. అమరులెల్లనప్పుడతని ఛాటికినోడి సుమహితాంతరంగు
లై విమలకురుమగ్దాలి వెంకటాచలదాస సమధిక్తైవముశర
ణముబొందిరి ఇందిరాధవ॥

విశవారిరాగం-అట ౧౫.

కుంతీవరతనయా వినవెశౌరి వింతాభ్యుదితనయా॥

ఉ—అంతటసురలు దురంతవేదనాక్రాంతులైకమలా కాంతుడున్న
ట్టిది గంతరమునకు శాంతి మొక్కియ నంతరూపముచింత
జేసిరి కుంతీవరతనయా॥

౧. వినువీధినుండి దిగ్వితములన్నియుబ్రతి ధ్వనిదోపమేఘుని
స్వనలీలసుజనజీ వనమైన యొకదివ్యవాణి గంభీరమైనవ

జ్ఞేనోహాదిపిజులార భయమేల! పేనుజేరుగుదు దను
 బనమవడిమనమపేడిక గనుమరణమని ||మంత్ర||

౨. మొనస పేచములందు! మునులందు గోపప్రజనులందును
 ర్క! సమితీయందును సాధుజనులందు నాయందు సతత మేష్వ
 డుద్వేష మొనరించునపుడేనా! శనమొందువాడిగా! వున్నా
 భముగలుగునిక సహయే త్కణపరతగనుడనుచు మరయును
 ||మంత్ర||

౩. వినుముకురుమద్దాలి వెంకటాచలదాసు! ననుకరింపుచునా
 కునతిభక్తగుతన! తనయుడు ప్రహ్లాదను మహానుభావు! గ
 నియోర్వకేపుడెగు! గాపించునపుడెయి! దనుజప్రాణము
 గొనియెదనుజై! స్తుతములరగ! జనుడనియె హరి||మంత్ర||వర
 తనయా||

సారాష్ట్రరాగం—అట. ౧౬

భారతవంశపవిత్ర! వినవే! పాండు మహారాజపుత్రా||

ఉ—సారసాక్షగయారసపాత్ర! సంతతాభిజ్ఞజనవనచైత్రా ||భా||

౧. చారుసుధారసధారలమీరిన! శౌరిషల్కలకల తడేరిసుర
 ల్లె|| భారత||

౨. అతిపాపుడైనయాదితిజాధమునపుడే! హతునిగదలచి! సన్న
 తినూరడిగిరి|| భారత||

౩. వెలయకుర్తద్దాలి వెంకటాచలదాసు! వలెను లక్ష్మీదాధుడ
 లచుచునుండిరి|| భారత||

నాదరాహస్రయరాగం—ఆది. ౧౭

మంగళం శ్రీమంగళాదిగుందిరాజయా! శుభమంగళంబాహోం
శరసా మాహితేందరా||

౧. నారదాదిముని పినుతపా! దారవిందా! కుంద కోరకరద
నాభిపిజితసార బృందా||మంగ||
౨. నిఖిల హేయప్రశ్న సీతనిత్యపావనాభక్త సుఖదకల్్యాణైక
తాన! సుజనజీవనా||మంగ||
౩. శ్రీలలితాంత ర్వేదిల! క్షీవృసింహ కుర్మద్వాలి వెంకటాచల
దా! సావనరంహా||మంగళం||

2 ప్రకాశం.

సేహనరాగం. అట ౧

అవనీధవ నీవవ ధరించవయ్య||అవనీ||

ఉ—భువనైకజనస్త సనీయమయ్య||అవనీ||

౧. సుతులునెల్ల రాదతి జేశునకునుండు! రక్షిరీరులుదారులూ!
అతిశుభగుణవణి యందగ్రజుండును! కృతిశాంతుడతిదాండు
దూ! సతతమలైతమతియుతుడు ప్రహ్లాదుడూ! కృతవిడుడుప
పరిహితకరుడు నీశ్చేమడూ! శతమఘముఖినిల యశుడు
సూన్యతచరితుడ పిరతజిలేంద్రియు||డవనీ||

౨. సకలభూతములకు సమచిత్తుడప్రియ! సఖుడుకామవిముఖు
డూ! ప్రకటసూరిజననే! వసుడు దీనదయాళుడకలంక హృద

యాభుడూ! సుకరగురుచరణ కవలకలితచిత్తుడూ! వికలితక
లుషనికరనిర్మలవృత్తుడూ! వికలఖిలదనుజకులఘోర! ప్రకృతి
రహితుడు సుకృతిరహితుడు॥అవసీ॥

3. ధరణిలోకురుమ! ద్వాల్ వెంకటాచల! దాసుసహృద్వా
సునీకరివరచుని! పితౄకౌశేయవాసుని! సురుచిరదరిహసునీ! క
రిమరుచుగురుభక్తి మనమునగాంచుచూ! గరిమతత్పద సరసి
జంబులనెంచుచూ! పరగెనురుతర పరమసుచరితనిరితుడైతది
తరవిరతుడై॥అవసీధవ॥

ముఖారిరాగం—రూపకం ౨.

ఎన్నగదరమానాఅల! పన్నగపల్లెకైనా! హరిహరి॥

ఉ—అన్నన్నవినవేశ్రీప! స్థూమని సగ్గణసముదయ॥మెన్నగ॥

౧. సుమహితమతిబ్రహ్మజ్యోతు! సుభగశీల సంపన్నుడు! విమ
లగురు జనంబులయెడ! విశ్రుత పరదైవబుద్ధికమనీయసు జనసే
వా! కలితుడుదుర్విషయాంతర విముఖుడు దృఢసత్యరతు
డువిజితవైరి పడ్వర్గుడు॥ ఎన్నగ॥

౨. అభిజనవిద్యావిత్తా! దృఢిమానవి దూగుడుబహు శుభశరి
తుడుపరమవి శుద్ధాశ్వుడు ననఘుడుచు! ర్లభములనగ నొప్పె
డు సకలసుగుణములతనియందే! అభి వృద్ధిజెలంగుచు గుమ
రైతోచునుగొచువపడక॥ఎన్నగ॥

3. సతతమును సభాంతరముల! సత్కీర్థలు బ్రసంగించుచు! మ
తిమంతులు! జ్ఞానులకుపమానము గనుదను నెంచగ! వితులిత

కురుమగ్దాల్. వెంకటాచలార్చనాను. మఠినిజెలగిన్లుచ్చుతు
డతనిమిదిని జెలగు నెపుడు । ఎన్నఁగ॥

భైరవి రాగం—అ. 3

భరతవంశభూషణా । పినివియ్యాయీ । చరితమురిపుశోషణా॥
ఉ—నిరతమునిజభవ్య సురుచిరమానస । సరసియంచు లక్ష్మీ భరుని
దివ్యపాద । సరసిజయుగమూ । బాగుగనిల్పిచురచెనిజగమూ ।
యెవ్వరువానిసరియనదగమూ॥ భరత॥

౧. ఆసేనుడగుచూ । శయనించుచు । గ్రాసముగొనుచూ । హసా
మొందుచు । ముల్లటాడుచు దిరుగుచు । శ్రీసఖిపదసక్త చిత్తుడై
యెరుగడు । చేసినపనులూ తెరువడయ్య మూసిన కనులూ । తె
లియడయ్య డాసినజనులూ॥ భరత॥

౨. ఆడునునొకచో హరికీర్తనల్ । బాడునునొకచో । యేడుచు
నొకచోటనింతంతయని జెప్ప । గూడనియార్తి చేగోవింద యాప
ము । వీడక కాంచీ । ఆనందసంక్రీడనమించీ । భవదవ వహ్నివేడి
మిద్యంచీ॥ భరత॥

3. గంతులువైచూ । నొక్కొకచోని శ్చింతుడైతోచూ । పింతా
గ కురుమగ్దాల్ । వెంకటాచలదాసు । సంతవానికె దెలియ
నగు నాతనిచర్య । శాంతిభాసురమూ । ఆమోదితస్వాంతభాసు
రమూ । సంతతవిని, కృంతితాసురమూ॥ భరత॥

శుద్ధసావేరి రాగం—అ. ౪

వినవయ్యజనపాలూ । శ్రీహరిపాద । వనజార్చనసీలూ॥

ఉ—శనుజునితనగును తనయులకడనుంచె! దనుజేశ్వగుడువిద్య గొ
నున్నకైయుబనువ॥ వినవ॥

౧. గురుబ్రతులాతని గొనిచనియతనితో! మరికొందరిసురబా
లురగూర్చి! వరుసమీరిగాది! వర్గపాఠములను పరమప్రేమ
తోడగఱపుచుండిరి! గిరిభీమరి వరసుతుడుబెప్పించి కిరణినే
మరక నేరి జదివెను॥వినవ॥

౨. చందామారులుజెల్లు చమపులన్నియతడు! నింతారుమ
నముననెనుకీజూచి! ఖండశర్కర బోలె కనుపించునివిమున్ను
చండవిషయతోడ సనుములొనుతుదికి! పండితులు దండిమతి
చెప్పని! బెండులని యుండుమరని దలచె॥వినవ॥

౩. విశవసుదుగ్ధాని వెంకటాచలదాస! వశుడైన హరిసాదవ
నజయుగమూ! భృశముగహృష్పద్మ పీతమంచునిలిపి యశము
జెందగ భక్తిచర్చించు నారికి! అశుభపశుకర్మకరులెల్లునవృశు
లుపానిశులని దుండేను॥వినవయ్య॥

అనందశైరవి రాగం—అట. ౫

శాంతిదాంతినితాంతానిశాంతా జగతికాంత వినవే॥

ఉ—సంతతకిమలాకాంత పదాబ్జా! స్వాంతకీర్తి సంత్రాంతదిగంతా
॥శాంతి॥

౧. అంతగొన్నిదినంబు! లరుగశంకాన్విత స్వాంతుడైసురవైరి!
గురువెలేకాంతమందేదారి! చదివించిరో భ్రాంతుడైస్లుగోరి!
చదివెనోయనిచింతించి వగగూరి! విద్యాపరిశ్రాంతి జూచెద

గాక చతురతననుచునే। ధాంతర సేనునైనందను। నంతకం
బును రిప్పించెను॥ శాంతి॥

౨. ఉత్సాహప్రభమంత్ర యోగయితోద్యోగి వల్లన్మృత్యుడవై
తీవ్ర వేదశాస్త్రీ తత్సర్వజ్ఞుడవైతీవే ఆరూఢసం విశ్వంఽస్మి
డవైతీవే త్రివర్గః మత్సుకీవైతీవే ఆనుచుఁజేవ। ఎత్సరి
న్మనిషీరి యత్సంగమునజేర్చి ఉత్సవంబుగ సకలపద్య నూన
పుష్కరవైతీవే యః॥ శాంతి॥

౩. పంచాక్షభక్త పర కరుణగ్ధాల్లి వెంకటాచలదాసునీ యె
దేడిత్రే వెంకటాచలదాసునీ భాసురినిమగ్ధ లంకవండిహా
సునీ దాసబృంద పంకజాలనివాసునీ తలచేడివారివంక బో
వకుండ వర్తింతు వేపుత్రశి వంకర బుగనీకునెయ్యది భద్ర
వై యిన్నదియొకేపునునె॥ శాంతి॥

కాంభోజికాగం—అట. ౬

రమణీయగుణశ్రీ రమణాంఘ్రియగుణావి రమణభావవినవే॥

ఉ. —సుమహితగతనితండికా శరసూనుదిట్టనిపలికె నంతట॥ర॥

౧. ఎల్లశరీరధారులకును భుజినిల్లను భ్రమగలనీ మెల్లగుచీకటి
పెనునూతిలోపల దైన్యకనకుమలనీ అల్లనీరువే మనిభిన్ను
వై ప్రవర్తిల్లక ఎఱ్ఱుని దివ్యకాళావయ మెల్లశివమువేరు
లేదని యుల్లముననాతని దలంచుచు మెల్లనెతారడఁనుండట
మేలురాత్రి చరాగ్రణీయవే॥ర॥

౨. అట్టిభంగిబాలు డాడినప్రతిపక్షా నురూపములైనా యట్టి

పల్కులువిని యసురకులాభిపు డచ్చెరుపడిలోనా ఎట్టులా
డి తెచ్చులె పల్కుచురితరులైనపాలురిట్టిట్టులన లేరుగట్టిగా
ధట్టిచియివ్వరో గాని యీగతి చుష్టనుతులైపట్టుగాఁనికని
యీపరపక్షములు బట్టించిరనుచును॥రమణీ॥

3. నామనుజుడగఁ బొన్పనుయ్యెడిని నాతండ్రియారీతీనీకే
తోచెనొ పరులెవ్వరేనియు నేర్పిరోమర్మితే పకాంతమునగు
రువు లేచెప్పిరోకాక వైకుంఠుడీదానప్రణేకపరాధివీకకురు
మద్దాలికులభవ వెంకటాచలదాసుకైవడి నీకునలవైకుంఠ
నిన్ వణింప నేటికి రాయబంచ నె॥రమ॥

పున్నాగరాగం—ఆది. 2

బేలతనమిదేలవచ్చేరాఁబొరొత్తిమూఢా॥బేల॥

ఉ—చాలురాపనికిమాలినపనివన మాలియనుచుగిన మాలియనుచు
నిటు॥బేల॥

౧. పురవరములుదగులబెట్టుటో మునివరులనమర వరులబట్టి
కట్టికొట్టుటో పరసతీమణులచెరలుబెట్టుటో హరిహరియను
చును గిరిగిరియనుచును॥బేల॥

౨. న్యాయచూర్ణములు గలంచుటో దేవాలయములు నేయడ
లనువిదల్చించుటో పాయకసాధులబాధించుటో నారాయ
ణుడని గీరాయణుడని యిటు॥బేల॥

3. వేదములనూపాతిపెట్టుటో చలివిందరలలోమీదమీదరా
ళ్లుగొట్టుటో నాచుమతము మదిలోదలపక దామోదరుడని

గీమోదరుడనియిటు బేల

౪. సారథర్తములనుగ్రచ్చుటో బాష్ట్రాణులయగ్రహరములనూ
చూరబుచ్చుటో క్రూరగతి జగముగారింపకయిటు సారసా
క్షుడనిగీరసాక్షుడని బేల

౫. శంక లేకనన్నమీరీ అలకురుమద్దాలి వెంకటాచలదాసుజే
రీపాఠకముగహరినిబొగడిననాతడు పంకజాలములు బాపున
టంచును బేలతన

తోడిరాగం—ఆది. ౮

వీతనయశాతనయసమకుం తీతనయవినవే

ఉ—తాతపలుకుల ప్రీతితోవినివినితీగురుతనూ జాతులగనియినే వీత

౧. పరమాత్మ తత్పరులగుచు నెఱుక మెరయుచున్నగొందరు
తానీ బొరయుపురుషులువి మోహంబునుని ఝాలంబుగ
దెగగోసీ అరేది నేముదామనెడి యసద్దాగి హ్యమగు భేదమా
తినెడబాసీ పలుదురితంబులు దిగద్రోసీదు స్తరికర్తృలు
కోసీసం సరణసరణి వదలరా పరాపరపరున కెనమస్కరిం
తుననుచును వీతనయ

౨. అజ్ఞుల్ గొందరు నే ముదామనుచు నచ్చపుమాయలగలసీ
ప్రజ్ఞాలభ్యునిపరమాత్మునిహరి బ్రస్తుతింపనోపరు తెలసీ అజ్ఞ
జ్ఞాన విధిశివాదులగువే దజ్ఞులైన మూఢతబలసీతా అజ్ఞ
లొదురబయలసీస ర్వజ్ఞునిహరిగనవలసీశా స్త్రీజ్ఞులును తెలి
య జాలయ కేవలనాజ్ఞానుల కెట్లలవియగుననుచు వీతనయ

3. త్వాంతింగురుమద్దాలి వెంకటా చలదాసుడు ముదమునదే
 లా వింతయునుమయ సాంతమనెడు శిశువెంతి నేపగిదిచే
 జాలా భ్రాంతంబగుదైవయోగమున మద్భావంబును నాగ
 తిబోలావిశ్రాంతిగనక దృఢదూలా పలుగంతులిడుచుఘనలీ
 లాసంక్రాంతమై నిరంతరంబునురమా కాంతుచెంతగరగు
 చున్నదనుచును॥ పీఠనయ॥

కేదారశౌభరాగం—అట. ౯

అంబుజోదరది వ్యాంఘ్రసక్త చిత్త మన్యజనులగోరునే వార
 లసూరి మాన్యులనుచుజేరునె

ఉ—శంభరణగర్వ డంబరహరణనిజంబుగనమ్మును నంబుననాప
 లు॥ అంబు॥

౧. లలితరసాలపల్లవఖాదియైసోకు॥ అలకోవెలయెక్కునే కు
 టజములనుఅందాకులుమెక్కునే పాలుపొందు చంద్రికాస్ఫరి
 తచకోరకంబరగునే సాంద్రనీహరపూరములకు॥ అంబు॥

౨. మందాకినీవీచులండ్లా గురాయంచ పాంధూగదానునే
 కాలువలకు అందుసుఖముగనునే మందారమకరంద మా
 ధుర్యమునదేలు మధుసంబుబోవు నేమదన సంఘములకు
 ॥అంబు॥

3. జలధరనవధారాస్వాదియై మోదించుచాతకంబుబోవునే
 చాటపెడకు త్నారోదకముద్రావునే అననిలోకరుమద్భావ్య
 స్వయిభవ వెంకటాచలదాసాపులల్పాల గొలతురే॥అం॥

వంతవర్ధి—త్రపుట ౧౦

వోపార్థి వేంద్రా! సుజనాబ్ధిచంద్రా! దీపితగుణసాంద్రా!
ఉ—ఆపలుకులనుపినికుపితులై! యాపురోహితసుతులుపలికిరి॥ఓ॥

౧. ఎంచబంచ శరద్వయసుగడవు! యించుకయు లేవువ! చిం
చెదవు తరగములుబాలుడవుసంచితంబుగ మేముజెప్పిన! శా
స్త్రములలోని యర్థం! బోక్కించుకయునసు రేండు ముందట
మంచిగాభాషించవైతివీ! చంచలమతివైతివి మాకునౌదలలూ
పంచుకోజేసితివీ! కపటవేషంబున! వంచకుడవైవైరిభూషణ!
వంశభూషణయనుచు మరిమరి॥ వోపార్థి వేంద్రా॥

౨. అనయమును శాత్రువుడు వీడూ! దానవేశ్వరునకు దనర
గను తనయుండుగాడూ! దనుజులారా దనుజచందన వనము
ననుగంటకసమెతా! వనిజమనగనుబుట్టినా! ఉనవతరము రా
క్షసకులాంతకు పనిగాబ్రస్తుతించునూ! అన్యలంటేఁగునమున
గహ్నించునూ! నిశితమగు దండనముననకానికచెప్పినట్టుగ
వినడు! పట్టుడుకొట్టుడనుచును॥ వోపార్థి॥

౩. శంకలేకిటుబాలున దిలించీ! నిశిచరకులాభీశ! శాంకుసన్ని
ధినుండికదిలించీ! పాతకముగను రహస్థలికిగొని! పోయియా
బాలుకురుమద్దాల్! వెంకటాచలదాసపోషకు! వంకబోకుం
డ పలుమారుని! రంకుశగతిమించీ! త్రవర్గము! నంకించిబోధిం
చీ! నిజమనుచుమతిలోన! నింకనీతడు నీతిపారగు! డింపుగాన
య్యెననితలచెను॥ వోపార్థి వేంద్రా॥

నాదనామక్రియరాగం—ఆది. ౧౧

హరిపదరాజీవరాజహంసమావినవే! అరుదారగనరవరాన్వ
యావతంసమా॥

గురుతనయుల సురభాలుని మరియుమరియు శిక్షించిరి॥హరి॥

౧. భార్గవనందనులతనికి పట్టేమియుగదలకా! మార్గము జెడ
కుండు పెక్కుమారులుచేవదలకా! వర్గత్రితయంబునునంతర్గా
థపిలగ్నముగన! నర్గళమగుమతివిశేషమ మరునటులబోధిం
చిరి॥ హరిపద॥

౨. సామదానభేదదండసమితి నెరిగించీ! ఆమెలపుననీతివేది
యియ్యెననితలంచీ! ప్రేమమీరతల్లికి సంప్రీతితోడ నెరిగించీ!
ఆమెచెనలంకారంబమరించీ యిటనిపలికిరీ॥ హరిపద॥

౩. త్రిప్పకుమన్నమామతము తెలివితో త్రివర్గమూ! తప్పకుమన్న
మేమునీకుజెప్పిన యామార్గమూ! విప్పకుమన్నకురుమద్దాల్
వెంకటాచలదాసనుతుని! తుప్పుడుకథలని తెలుపుచు! దొర
యెధటికి దోడ్తెచ్చిరి॥ హరిపద॥

యమునాకళ్యాణీరాగం—ఆది. ౧౨

ధరారణుణచూడామణీ! ఇందిరారమణ భక్తాగ్రణీ॥

పరాకులేక వినవెనరవరని! ర్భరాదరమువరలగ వినుపించెద
॥ధరా॥

౧. అహగడుగున బొల్పగుమాధవపాదానుచింతన మునా! త
డబడకనుతులసుధారపపూర ముద్రావినచందమునా! వడలు

మరచుచుండెడు వానిగురుని కొడుకులలసభకుగొని చను
దెంచిరి॥ ధరా॥

౨. కనుగవకుని తరకాంతలగుపడిన వినియమెనయమెలగీ త
నదుమనిమునను తల్లులనితలచి దండమిడుచుదోలగీ చనెడువా
నిసజ్జనహితచరితుని మొనసితండి సమ్ముఖముననిలిపిరి॥ ధరా॥

౩. అంభోజప్రభవాదులకైనను నభ్యసింపరానీ శుంభద్గతహ
రిసుభగభక్తిధా పుంభావముబూనీ సంభవించెననజనుషహా
త్తునిని జృంభితగతి తండికిమొక్కుమనిరి॥ ధరా॥

౪. వివిధగతివెలయు విశ్వమంతయును విష్ణుమయంబనుచూ
నవనవాద్యుతానంద బాష్పపుల కలితానముగొనుచూ దివి
జతల్కుడుగుధీరునితండికి సవినయంబుగనుసోగిలచేసిరి॥ ధరా॥

౫. తలపునకురుమద్దాలి వెంకటాచలదాసవినతునీ చలచిత్తు
భవతులవిద్వేషిని జలరుహలోచనునీ తలచకెపుడుమీతం
డ్రియాజ్ఞలోమెలగుమా యనుచు పలుమరుదెలిపిరి॥ ధరా॥

రేగుప్తిరాగం—ఆది. ౧౩

మగళంశ్రీరమాచిత్తచోరా మంగళాచలశృంగవిహారా॥

౬. వేదవేద్యపవిత్రచరిత్రా మేదురాఘతమిప్రాబ్జమిత్రా ఆది
మూలఫలాశజాలవీ భేదవృధులీలావిలోలా॥ మంగ॥

౭. నవపయోదనుం దరనీలదేహీ కవిజనార్చితఖండితమో
హీ భువనమోహన గరుడవాహన పురుషవరస్వర్వావగా

హానః॥మంగ॥

3. భవమహిరుహపః టలకుతారాః దివిజసన్నతది వ్యావతా
రాః అవిరళదయాః వివశహృదయాః సవినయపిభాస్వదభ్యుద
యా॥మంగళం॥

౪. కట్టితట్టిలసః తాగంచనవసనాః కుటిలశాత్రవకోటిని రస
నాః వలదళశయన వారిజనయనాః పటుతరజగద్భాస్వదయ
నా॥మంగళం॥

౫. అమలమణికిరీటాదివిభూషాః ఆప్తజనమనో హరమృదుభా
షాః విమలకురుమద్దాలి వంశజః వెంకటాః చలదాసశాలక
॥మంగళం॥

కీ ప్రకరణం.

రేసుప్తిరాగం—అది. ౧

వినవయ్యజనవ ర్యావిపులకుధర ధైర్యావిన॥

వనజాతనయనశ్రీపదవనజాతహితపరిచర్యాదనుజశౌభకుడుజ
నకునకుసువం దనముజేసి నిలచెనతనిమోలను॥

౧. మ్రొక్కినస్రియతనూజాని రక్కసూలనాథుడెత్తీ పెక్కు
దీవెనెల్లాసంగీతక్కునజేర్చి చక్కనివేడుక చక్కనమదిలో
పెక్కునతోడపై గ్రక్కుననిడికొని ముక్కుమిక్కిలి పిక్క
టిల్లగను చెక్కిలిమృదువు శిరముమూర్కొనియె॥విన॥

చాల్కాకాలమునుగడ్డి చదువుచుంటివేమేమి మేలీవిద్యలు

గణించి మెరసినాడవో! చాలకయంపగువద్యమొకిటిమ్యదు
 లీలనింపుగొనచాలు మధురసము జాలుగొనునటులచదివి య
 ర్థము విశాలముగ దెలిపి చతురతగనుమనెనవన!

3. తనునిట్లుపలికిన జనకునిపటుకులెల్లా! వినిదాసచార్యకుడు
 నువిమలమతితోడా! తనరగకురుషుడైలి వంశేశుభ! జనక
 వెంకటా! చలదాసావను! వనరుహనయనుని! మనమునసిడు
 కొని! వినయమెనయ నిట్లునిపలుకదోగోగో! వినవేయ్య!

కమాదిరాగం—అట. ౨

వినవేదనుజాధిపా, నామనవి! వినవేదనుజాధిపా!

అనిశమును నెచ్చనమునకునతిహర్షమొదవగ విన్నవించెద!

౧. చదివించిరిగురువులూ! ధర్మాధర్మముఖముగ! చదివితెన్న
 ములూ! నేచదివినచదువులుగలవు విచారించ! పెక్కులుచదు
 వులనుగల మర్తమెల్లను చదివితనిగదయ్యెతండ్రీ! వినవే!
౨. శ్రవణముకీర్తనమూ! శ్రీవిష్ణుపాద నవకమలార్చనమూ!
 మొదలుగాగ! నవవిధభక్తిని! దవిలిగోలువకున్న భవమహ
 ర్ణవపారమొందగ నెవరికైనను నలవియగువా! విన!
3. వేంకటాచలదాసునీ! మహనీయాక! లంకసుందరహాసునీ!
 కురుషుడైలి! వెంకటాచలదాస వినతునిప్రేమచే! పాంకము
 గపేవింఛిశుభములు పొందవలెననిపలికె దృఢముగ! వినవేద

సూరటరాగం—ఆది. 3

దోషాచరవరేంద్రవినవే! రోషమునువదలీ॥

శేషశయనుడైనహాటకాంబర వేషిపైనిబూనిలేనిపోని! దోష
ములుభాషించిపలుమరు! పాపండమతిని జెడగనెల॥దోష॥

౧. తనుహృద్భాషలు సఖ్యము శ్రవణముదా స్యమువందనమూ!
మననము సేవయు! నర్చనమును కీర్తనమునుచింతనమూ! అను
నీతోమిదిభక్తి మార్గముల! నభిలాత్సకుహరి నమ్మిమిగుల సజ్జను
లైయుండుట భద్రమనిదలతు సత్యముసత్యముడైత్యకులోత్తమ
॥దోష॥

౨. అంధేందూదయములు నుబధిరశంఖారావములునూ! బం
ధురకృతఘ్న బంధుత్వంబులు భస్మహవ్యములునూ! సంధిలగ
నపుంసకయువతీ! కాంక్షలును లుబ్ధభనములు సూకరసద్గం
ధములునుహరిదాస్యవిరహితులదంధనాలువ్యర్థపువర్తనములు
॥దోష॥

3. తాలిమిలేక నితరగాధలుబ్రా! ల్లాలకనాలించీ! యేలనధో
గతిపాలుగాగననిహితము మదిదలంచీ! తాలిమికురుమద్దాలికు
లవిభవశాలీ వెంకటాచలదాస హృదయలోలుడైనశుభశైల
లవిభునిపద! నాల్గకములనునమ్మగదయ్యి॥దోషాచరవరేంద్ర॥

సావేరిరాగం—ఆది. ౪

వోయయ్యవినవయ్య గూడినినసూయావదలీ॥

ఏయడలనీయొడలు బడనయుజేయుపని కేయరుకవలదా॥

౧. అనునననుననుననునగులగగమలా తునినర్చించెడి కరము
లుకరములు తనర శేషశయను నకినవరతము పినయమెనయ
మొక్కనశరముశరము||వోయయ్య||
౨. గుంభక్తిబరగురక్షకు భాసురగతిజూచెడి చూడుక
లుచూడుకలు పుగుషోత్తముడని బొగడుగనినయాద్విరదవ
రగుమిదిబుద్ధిబుద్ధి||వోయయ్య||
౩. పలుగతులబోక భగవంతునకును పలుచువులగొనుపదము
లుపదములు చెలువుమీరగనుశ్రీనాథునిమది జెలగుచున్నది
చెడి జిహ్వజిహ్వ||వోయయ్య||
౪. తనువులలకములెనయగవిష్ణుని వినగాంక్షించెడి పీనుల
పీనులు మొనపిదనుజడమనుని వృమపదనవ వనజములనుద
గిలినచునముచునము||వోయయ్య||
౫. అలపరచైవము దెలుపుగురుడుగురు డలరగహరిగనుచును
తండ్రితండ్రి ఇలకురుమద్దాల్ కులజ వెంకిటాచలదాసుచెలి
మిగల నరులునరులు||వోయయ్య||

జంఘాటి రాగం—అట ౫

దివిజశౌత్రవవంశదీపక వినవయ్య రవిసమలేజపరాకులేకా||
కవివంచ్యనకుగాని కాయంబుకాయమె పవనకుంభితచర్మ
భస్మిగాకా||దివిజ||

౧. ఘనవస్థజూడేనికన్నులుకన్నులె తనుకుడ్యజాల రంధ్రములు
గాకా అనఘుబూజించని హస్తంబుహస్తమేతనరదారురవి

తదస్విగాకా॥దివిజ॥

౨. సరిసముబొగడని నాలుక నాలుకే పరిసింపగాతాటిపట్టె
గాకా శరజాక్షుగొలుపని జన్మబుజన్మమె లరళిసలిలబు
చ్చదంబుగాకా॥దివిజ॥
౩. పిరిపిరునుద్దాలి వెంకటాచలరాసా వరపభక్తి శోనినరు
డునరుడే ధరణిలోనత్యణము గొరుకకదిగుగుచుబరగునాద్వి
పాశ్వుశువుగాకా॥దివిజశౌత్రన॥

కాంబోదిరాగం—అట ౬

- సత్యాముగామది సమ్మతించవయ్య పైశ్యరాజాతి దిశ్యనిచ
యశాఫలిమిరని వారణాదిశ్యలేజ ॥సత్యాము॥
౧. సంసారజీమూతసంఘంబు పిచ్చునే సమంభీమాపరమ
హంసగమ్యుని గాస్యనుమూరుతము లేకఅసురిసోమా॥స॥
 ౨. తాపత్రయాభీల దావాగ్నులారునే దానవేశా లక్ష్మీపతి
సేవామృతవృష్టి లేకయమిత్రనాశా॥సత్యాము॥
 ౩. అమితపిష్టాథలిమిగంబు దొలగునే అతులశైర్యాన
వ్యకమలాక్షునినుత భాసగరదీప్తి లేక విక్రమణధుర్యా॥స॥
 ౪. సర్వంకషాఘాఘజలరాసులింసునే శమిశ్వైరీశ్రీనాథగీష్వ
ధరమసీషి కార్వాన్ని లేకసురగర్వహరీ॥సత్యాము॥
 ౫. చెబ్బుమిరముక్తి సేవధిమొనునే శిఖిరిధీరా కుర్తదా
ల్వేంకటాచలదాసుగూడ కనుదధిగభీరా॥సత్యాముగా॥

బిలాహురీరాగం—అట ౭

వసువోధవివసు దేవతనియాంఘ్రి బిసరుహాభః । భృశిస్త
వినవే॥

అసురక్షేగుడుపుత్రు నాలాపములువిని కసరుకొట్టుచుమిగు
ల కాలుష్యమున జేరిది॥వసుమతీ॥

౧. తొడనువనున్నట్టి కొడుకునుక్రిందికి బడద్రోసికడువడి చిడి
ముడిపడుచును కడిదికోపముచేత కనులెర్రజేయుచును లేడ
బడకాచార్యశనయులజూచియో చెడుగునుతులారయీబు
డుతకు వెడగుచువులుగఱపియిటునా కడుకుదెచ్చిరిత
గునాయీ నడువడియటంచునదలిం చెను॥వసుమతీధవ॥

౨. పటుతరముగనీలిచారగుజేసెదా వటుననిపలికినీ వటుదోడు
కొనిపోయి కుటిరతతోడమైకొని పరోధశాస్త్ర పటలిబోధం
చియిచ్చటకిదెచ్చితివౌరా కటకటాబ్రాహ్మణాకారమే కాని
నికరముబ్రాహ్మణుండవే దిండుముగా భృగుమలప్రవరుడ వట
నిసన్నితిననుచు బదరెను॥వసు॥

౩. అప్పగిదినిబలగా నప్పటకులువిని యప్పరోహితసుతులు
దెప్పమగుభీతితప్పలులేవుమా యప్పమావలనను చెప్ప
మెప్పటికిని నొప్పనిశాస్త్రముల్ చెప్పరెవ్వరుకూరులైయీ
చొప్పనీతనయునకునైకము త్రిప్పమానీనేర్పు పెంపునలెరిపు
దప్పకననుచు వేడిరి॥వసుమతీధవ॥

౪. అజ్ఞాల్తుండంతనిజాత్మజుగనిబలెగ ఒజ్జలుజెప్పకయున్న
యీచుర్బుధి నజ్ఞాతుడవునీకుమరియెవ్వరిచె నుజ్ఞాతమయ్యె

నీయర్విశలములోనా తేజస్సు బేరొ నుము శగునా సజ్జనింకం
దడిపువలదని నజ్జరసుపలుసులను పినియా సజ్జనా గ్రణబలుక
దొరికొనె॥ వసుమతీధవ॥

౫. పాంకముమీరగభుషికురువద్దాలి వేంకటాచలదాస విను
త కోమలపాద పంకజాతుడునిజ కింకరకిల్కష పంకపిశోప
ణ పంకజబంధుడు పంకజవ్రభవాదినుతుడుగ పంకజ త్సు
నినిజవిమలహృత్ పంకజంబుననిలిపిపటుతర భక్తిభాషణు
వెలయగొలుచుచు॥ వసుమతీధవ॥

ఆతాణ రాగం—ఆది. ౮

దేవాదివిజచ్ఛటాబవీదావా శ్చైర్యజితదివిజగ్రావాపినవే॥
ఆపహించినదురాగ్రహమువదల భావముననుగడ పరిశుద్ధిబొ
దలీ॥దేవా॥

౧. అచ్చపు చీకటిబడి గృహములలో, చచ్చుచు పట్టుచునూ
విచ్చలడిచర్వితచర్వణులై మచ్చిక బెట్టుచునూ హెచ్చగ
దిరిగడు నిలమానవులకు చెచ్చర నెవ్వరు చెప్పినవారియే మి
చ్చినకానలకేగిననైనను నచ్చగ గలుగు నెహరిబోధంబులు
॥దేవా॥

౨. మానుగగానని వానినూతగొని మహినొక్కవృషిని శ్రీ
నెలకొనగ విశేషవస్తువులు కాననివృషిని కానరు కొందరు
కర్తృబుధులై కంజకళాత్ముని జేందగసవ్య జ్ఞానులకించన
వైష్ణవాంఘ్రీసం స్థానరజస్సంసక్తలొందరు॥ దేవా॥

3. శోభింపంబుడెసకల స్త్రీయులు సరనాయక డెయ్యెలూ।
 గాథల్ నూడవ శేముషితరణి గతనిగ కడ శీలూ। నాడినమ
 నిడుద్యేననుగవిధూ। యుషసాపూ గ్రహంఛానాడమోహ
 క్రోధోహ్లోల పశాలసంపరణ। ఘోరాంభోనిధి దాటవశమ
 గునె||దేవా||
౪. పిస్తీకైస్వర్ణముగలిగెననుచు వృథాహంకరించీ వస్త్రక
 మువలకునాదమెక్కి నాకుమారెవడని యెంచీ। వాస్తవపు
 రుహర్థమిదయెయనుకొని నాస్తికుండవై చెడిగానేలసావస్త్ర
 లోకి నాధుశ్రీహరిగొలిచి నిస్తులనండినిది గనవయ్య||దేవా||
౫. నరనారికిరితుర గరథాంబు వరాభరణములునూ। పిరివి
 గబర గెడు పీహీయవసు వర్ణరజతగణములునూ। ధరగల వస్త్రవి
 తతులొకనికెచ్చే కురినతృప్తిగైకొనడటుగావున, కురువ ద్దా
 త్వంకటాచలా హ్వయవరదాస వతదు గొలిచి సుఖంపవే
 ||దేవా||

మారువరాగం—ఆది ౯

మేరుధరిధీరసకలధరా ధౌరేయవినవే||

అనురారాతిసుశు నుడువులకుమది నపారవగుకో పము
 బెరుగనతిక్రూరతరభాషణములఘోరా కారులగు భటుల
 జూచియుటులనె||మేరు||

- పంచాబ్దంబులవాడయ్యనునా పక్షమునిందించీ స్థూనహి
 తునీకొంచవైనభయములేక చెనగీర్తుంచుచున్నవాడి బంట

భంగినివల! కంచు నెం బోధించినానిది! మంచిదనిలం
చడయ్యె! శరయుండంచుగొగముబ! నించెని నెన! రుంచకిక
వసించిరిండంచును! మేరుధర॥

౨. అగ్రవాతముచంచమిగులచ! ప్తాగము బండించీనేర్పు
నను శే! మంగరక్షణ మొసంగు చిక్కకు! భంగినీయభముని
న్ గులకూషకు పలుభంగుల కేశవపక్షపాతీడు! స్వంగుఃజ్ఞువ
డిజంపించినము! శ్తుంభ్యాతీజరింతుకులముని! ద్రోషముగనిలి
పిపోషింతుననుచు॥ మేరుధర॥

౩. వలచువలచుపీని వగనకదయ! దలచుటెల్ల నిష్ఫలమువసు
మలీ! తలముచకురుమ ద్రాలి వెంకటాచలదాసునివలె! జలజ
దళగయచుని శ్చలతరభక్తినిగొలుచుమన్నవా! డలఖుబలము
దొలగక నెలకొని మిక్కిలి మొక్కలమునధిక్రరించి విచ్ఛలవి
డి! చలమునజంపిరండనుచు॥ మేరుధరధీరసకలధరా॥

విలాపచరీరాగం—ఆది. ౧౦

హలీవినవెభక్తజితవనమాలీ! గుణశాలినిహతవిమతాలీ॥
ఈలీలదనుజేసుడుకోప! వ్యాలోలుడై యాజ్ఞాపించిన!కాల
కింకరులబోలుడనుజులా! బాలుబొదవిహాలములను గ్రుమ్మిరి
॥హలీ॥

౧. బేరారపారిచనడుబాహువు! లడ్డముగనిడడు బంధుజను
లనుచూరి ఘను చేరడును తండ్రిని తేరీ! చీరడుమిత్రుల ఘోర
కృశ్యసాని! వారకమాశ్యని! వాసగృహములకు తారడనుకా
వరేయినడును తాపమునొందడు కంటింపడును॥హలీ॥

౨. బానిస పాపములను జపహార, లోలుశునులొకమాన్యసు
 గుణములును, శీలుడనెక సుదయమాత్రీ పలవెధయింపగనుని
 సింహులసిద మేలు గాదనకను। బాలకుఁడయ్యాలననురులకిర
 హములను గూలములనుబొడిచిరి॥హోలీ॥

౩. గానపులు పలువురొక్క సెట్టున। పూనుకొనిబాలుని బొ
 డువనిం తేనియునువేలచక సుగంధమామేనూ। శోణితమురు
 లమలోనినుశయ్యె। తానమునలగద। తాకడనుశ్రవము హీ
 నముగాదు ముఖేందుకాంతియును। కానముకిన్నులదీనభావ
 మును॥హోలీ॥

౪. తన్నిటులనన్నిశచరులు బొడవన్నిశాట సుతుడుమాటికి
 నినో। పన్నగశయా యోదనుజ। భంజనయోపరమా పన్న
 శరణయోసాపయించును। సన్నుయెసలుపుగాని మరెచా।
 కిన్నులను నీరుదేడుసాశ్వస కంపయుతుడుగాడుచూడు భూ
 వర॥హోలీ॥

౫. యీలీలసర్వలోకమయునును। కాలాక్షుడై నశిష్టునిజహృ।
 న్నాభీకమునునిలిపిబ్రహ్మనందా। లోలతపిరుప ద్దాలికులజ
 ధీశాలివెంకటాచలదాసవరుని। బోలిచెలగునుతు। బొడగని
 యాపరపాలకుడిటులని భావించెనదిని॥హోలీ॥

కళ్యాణిరాగం—ఆది. ౧౧

వంతగుచున్నది వీని ప్రభావము నెంతనిదలసోతున్। సంత

శమును నేకాంశుడగును స్వాంతంబుననే చింతయుబూచడు
॥పిత॥

౧. కాలకింకరులబోలునిశౌటులు శూలములనుకర వాలము
లనుగొనిబాలుబిదేహము బలుపడిబొడువగ నేలపైబడుడు
తొలడెముయును॥పిత॥

౨. భయపడిదిశలకుపారిపోవడే క్రియవేధించిన కేవలము
నుమర్దముసానుడైచావండెప్పని పయినిందయుమోపడుకొ
పింపడు॥పిత॥

౩. తాలిమితోడుతతండ్రినైననా పాలవచ్చిహరిపక్షమువదిలి
తిచాలునింకననిచరణములకుదన ఫాలముసోకగ పనివడిమొ
క్కడు॥పిత॥

౪. కాయమునొప్పదుకారదురుధిరం బాయానంబింతైననుగ
లుగదు ఏముపాయమున నేనియుపీనిక పాయముజేయగ
పనుపడుకున్నది॥పితగు॥

౫. చలనిమొందకను సతతముధరిణీ తలమునకురుచుద్దాలివెం
కటా చలదాసునివలె జలజదళనయను చరణయుగళమును
శరమువదలడు॥పితగు॥

పంతువరాళిరాగం—అట ౧౨

దరహాససమా దరవాక్యవృకో దరసోదరవివే॥

సుగవైగివీరుడ! త్తరిబాలకునిపైను స్తరవిరోధముజెరుగ!
గజలంబి! మరుసుబాధలబరుపదొరకొనె|| దరహా||

౧. దిక్కుంభియూధంబు! దెప్పించియొకమాటు! గ్రక్కున
డింభకుని ద్రొక్కింపబంపున్! ఊక్కునవిషభీకరోరగ్రశేణు
ల! నక్కటక్కటయక్కుమారుని! పెక్కుగతిగఱపింపబంపు
ను|| దరహా||

౨. వసమరియొకమాటు! వహ్నిశీఖలలోన! విసరికుమారునివే
యింపబంపున్! విసువకనొకమాటు! పితతోగ్రజలధిలో! కసిమ
సగిశొబకుని మొసపులు! ముసరికొని తినముంపబంపును||దర||

౩. గరళమిడగబంపు! కట్టబంపునుగిరుల! చరులద్రోయబంపు
శంకింపగా! పరివికురునద్దాలి వెంకటాచలదాసు! డరుదు
గొనశిలశరని కరములుబరచిదేహమునురుమ బంపును||దర||

కాఫీరాగం—రూపకం ౧౩

ధరణీమండలలలామా! వినవయ్య సమాదరమునసుగుణాభి
రామా||

మరిమరినిశిచరపతిని! మ్మరమతి సత్వరగతియై||ధరణీ||

౧. ఒకవేళనునభిచారహేమానుంబులు సేయించును! నొకవే
ళను నెండలలోనుండగ బంపున్! ఒకవేళనువానలచే! నుప
హతినొందించును మరియొక్కొక్కవేళను సృక్కకరంధ్రం
బు! లుక్కాగబట్టించి! చిక్కులబెట్టును||ధరణీ||

౨. ఒక వేళనుదనమాయల నొదవించుచు బెగడించును। నొక వేళను పెనుమంచుల నొంటగనిలుపుట। ఒక వేళను సుడిగాడ్చు లకున్ముఖుగఁగావించును। నొక్కటమంటిలోగ్భక్తిగ్రంచి త్రొక్కించు। నొక్కటనులులచే। మిక్కిలిచెక్కించు॥ధరణీ॥

౩. నీరునన్నమిడనీయక। నిరసించునుగండశిలల।చే రువ్విండు న్కుగదలవిదారణ మొనరించుట। దారితకవినుల కురుద్రావి వెంకటాచలనా। మేరితదాసుడ వారితశుభములు। దారితస ఖనికిగొరితలంపగ॥ధరణీ॥

కేదారగౌళరాగం—అట. ౧౪

చంద్రకులసుధాజలరాసి చంద్రా। నరేంద్ర చంద్రవినవే॥
సాంద్రీచింతనొంది యింద్రారి వ్యాకులి తేంద్రియుండై హృదయమునదల। చెంద్రుడంబుగనచ్చేరుపడుచు॥చంద్ర॥

౧. ముంచితివారిధులూ। గదలచే మొత్తించితిగిరితటులూ ద్రోచ్చించితి। ఎంచకమీదని భేంద్రపంక్తులనురొ। ప్పించితిశస్త్రాస్త్రసంచయములచేగ్రు। మ్మించితినిదావాగునులను ద్రోయించు తిని పెక్కుబాధలనల। యించితినిసర్పములచేగరపించితిని శపి యించితిని గారింపితికడు ధిక్కరించితి నెన్నిజే। యించినను జావడిదిజూడగ। నెట్టివొడ్డ విచిత్రమోయని॥చంద్ర॥

౨. ఎరుగడొషధంబులూ। లేరుభర్తలూడులవేవిధంబులూ। బోధించినతరుగాడునిజకాంతి। తధ్యముజూడ్యము। బొరయచమి క్కిలీమెరముచున్నవాడు। నెరయడొక్క నిమేషమయినను నె

మైగంబునదీనభావము తరముగాదికనన్ని విధముల బొరఁ
చూచియువిసివివే సరిలేవీని నెట్టి తెరగునదృంతును పరమదివా
ద్యుతముపీనిప్ర భావమెట్టిదికోయటంచును॥చంద్ర॥

3. ఆగ్రహంబుగాంచీ నేజేసిన నిగ్రహంబులెంచీ పరూ
తోడవిగ్రహంబులుగాగి వివరించిపలుకడ నుగ్రహంబులం
చు నొవ్వకతలచును జాగ్రదతులతపఃప్రభావజి నాగ్రగణ్య
దుధీరుడును సముదగ్ర కురుమద్దాలివెంకటా చలాహ్వయదా
ససముడుమ హేమాగ్ర తేజుడగుచు నొప్పెడుగాన మృత్యుగ్ర
సనమగునితని చేనవ్యగ్రగతిగా దనకటంచును॥చంద్రకుల॥

శుద్ధసావేరిరాగం—త్రిపుట ౧౫

దంతీశవరదాంఘ్రిచింతనైకాంతవో కాంతేయాగ్రజవినవే॥
అంతటనయ్యను రాంతకుండునాదినీ చింతనొందుచుగడు
సంతసింపజూచి మంతనంబునజేరిచందా మారుకల్గతి
గారవించిరి॥దంతీశ॥

౧. శుభ్రవిఖ్యాతివయ్యా నీప్రతాపము చోద్యముగదవయ్యాపా
రులనురోషభూవిజృంభమునసకలదిగీశులను విభ్రాంతులుగజే
శి విశ్వమేలితివి దభ్రవచనములీ విధముననుదాహరింపగ ద
గునేనీకని॥దంతీ॥

౨. వక్రమైనమానిసి వృద్ధగురుసే వలయందుగడునెనీమే
ధానయో పక్రాంతుడగువయః పాకంబుతోబుద్ధి పక్రాం
తుజేయుము విడువూమీరోషమును శక్రవిద్యేషణా శుక్రా

చార్యులును వచ్చునంతటికని॥దంతీ॥

3. దనుజేశుడామీదటా॥ అనీతివినితనమునమున గొనియాద
టా॥ వినుడుకుర్చుద్దాలి వెంకటాచలదాస॥ వినతుదలపకయుం
డ॥ వేమూరువీనికి ఘనగృహస్థాచారధర్మము దెలుపుడనియును
మతిచెను॥దంతీశ॥

మంగళహారతి.

జంఘోటిరాగం—ఆది. ౧౬

అంగజజనకవి॥ హంగతురంగాశృంగారచరితాంతర్వేదినార
సింహా॥మంగళమేజయామంగళమే॥

౧. సరస శ్రీసాగరసంగదేశవాస॥ సురనుతప్రహ్లాదవరదనార
సింహా॥మంగ॥

౨. వాసిష్ఠ గోదావరీతీరమందిర॥ దాసారక్షణసువిలాసానార
సింహా॥మంగ॥

౩. పంకహరణవిరు॥ దాంకాకురుమద్దాలివెంకటాచలదాసా
వినుతవారసింహా॥మంగళమేజయామంగళమే॥

4 వ ప్రకరణము.

హుశ్యేనీరాగం—జుల్వ ౧

ఓరాజతిలకా॥ చంద్రనిభాస్యఫలకా॥ వోరాజతిలకా॥

శౌరిగుణకథా సుధారసపానవి స్ఫారామహాప్లాద పూరిత
పులకా॥

౧. యీగతిబలికిన నాగురుతనయులు! వేగమెయితని! వివిధగ
తీబాగుగాఢ్రీవర్గ! భాగపాతములెల్లాధీగతముగ నుపదేశమొ
సంగిరి॥వోరాజ॥
౨. అనిశము రాగద్వే! మానుబంధమునేచే! కొనియున్న విష
యాస! క్తులకేకాకా మనవంటివారికి! పనికిరావీషియినిమన
మునదలచెన! ద్దనుజకుమారకు॥వోరాజ॥
౩. వ్యర్థములైనప దార్థములెల్లయ! థార్థములనిసంసా! గ్ధ
ముగాస్వర్థనొందుచునుండు! పామరులకేకాక! స్థింపగామ
నకవియేలనితలంచె॥వోరాజ॥
౪. గురుసుతులాహ్నిక! పరతబోనాటల మరిగితన్నసురబాలు
రుబిల్వగా! పరగవారిజీరి! పరమార్థగతిమీర! స్థిరముగజ్ఞా
నోపదేశముదొరకొవె॥వో॥
౫. తాలిమికురుమద్దాల్ వెంకటాచల! దాసావరచపన్త్యశ
లోచనా! జాలభక్తిగొలిచి! మేలొందుదమనియా! బాలుర
నందరవాలోకించిపల్కె॥వోరాజతిలకా॥

ఘంటారవం—అట ౨.

బాలులారారండు మీకు! మెలుదెల్పెదా! మంపీకీలుదెల్పి!
ఆనందమూగీలుకొల్పెదా॥

తాలిమితోజూడుడి లోనమనయీడు! బాలుకులెందరు కూలి
లోకొందరి! నేలయెల్లనుతమ! పాలిదెయనిసమ్మిబేలతైతుది

యమునిపాలమురిగదయిక। చాలుచాలును మనకేలసంసార
ము॥ బాలులారా॥

౧. జగతిచూరేండ్లూపురుషాయువు సముచితంబుగా। సర్వని
గముములుజెప్పుచుండు। నిక్కువంబుగాసగము నిద్దురచేతదె
గిపోవు కీడల। దగిబాల్యకౌమార। దశలనిర్వదిబోవు। ముగియు
నిర్వదియేండ్లు। ముసలితనముచేత మిగిలినయాయువుమేర మీ
రినయిట్టి। మిగటిమిచేతామ। మగ్నతజెడిపోవు॥ బాలు॥

౨. వారకాసంసారాసక్తి వదలనేరకా। దుర్వారకామా విష
యభోగా నాంఛనీరకా। ఘోరకర్మములందు సారెసారెకు
ను పే। సారకదిరుగుచు నూరకేకాలము। చూరబుచ్చుచుదుర్వి
చారులైన యీసంసారుల సంగతిజేరనేల కడతేరుటకును।
మంచిగారిజేరుదమింక॥ బా॥

౩. ఇట్టులేకాలమంతయుపో। దట్టనేలాభూమి పుట్టిపుట్టిచచ్చి
చచ్చిపోరలనేలా। అట్టెకురుమద్దాల్యన్వయమున బుట్టినట్టి
శ్రీయుత వెంకటాచలదాసుని। యట్టులమనముశ్రీ। హరిపాద
యుగళము। బట్టిభక్తిచేత। గట్టిమానసమున। బెట్టిభవ బంధ
ముగొట్టివేయుదమింక॥ బాలులారా॥

తోడిరాగం—ఆది. ౩

దనుజతనూజులారా। నాపల్కులు వినుడుచనువుమీరా॥

అనయమువినయము। మనమునబెనగొనగను ఘనముగవినుపిం

చెద॥

౧. అనుదినమును పగలగార్జనమున, ఘనకుటుంబసోపానమునగ
డుపుచు, తనరిననిమరసుమదన క్రీడనమున రాత్రులుగడ తేర్చు
రు॥ద॥

౨. ప్రతిదినమునుజీ, వితకాలంబప గతమగుటయెరుగకనాశ్చ,
హితస్త్రుతిదొలంగి, మతిగలంగితనశాశ్చిత్తముగ బ్రతికెనమ
నుచుంచురు॥ద॥

౩. చేసినపనులేవే సారకబల్, గాసికొర్చిచేసిచేసి సారె
కు, ఆసచేతగవుబాసిమది నెరుకమాసి, మోసగతిబడి నసిం
తురు॥దనుజ॥

౪. కష్టములనేసుఖములుగాదలచి, తుష్టినొంచుచువి, నష్టస్మా
దయులై, పుష్టియింద్రియములకు నొసగుచునుని, కృష్టదృష్టా
లగుచుసంచరింతురు॥దను॥

౫. తాలిమికురుమద్దాలి కులవిభవ, శాలివేంకటా, చలదానూ
నెపుడు, నేలుచున్నవన, మాలిదివ్యగుణలీలలెంచి మేలుగొన
గజాలరు॥ద॥

ఆనందభైరవి—ఆట ౪.

హరిభక్తితోసాటియగువా, భువినమరియున్న ధర్మకర్మములె
న్నియైనా॥

౧. మానాభిజనవిత్తములునూ, నియమస్నానదానహోమా

అసూరకుమారులారాగఁనుడే, ఆదరముమీర॥అసూర॥

రసోత్తరముదీనిసావధానము! సంతసంబెడబొసంగదెల్పెద
॥నసూర॥

౧. ఘనులయ్య నిండ్లలోమనవాడూ! చేకొన్నవెరితనమూనే
మందుమాడుడు మీరుకనియు కనియు నెరుగక సంసారమెఘ
నమనిమేలువిఘాతముజేతును॥అసూర॥

౨. నానా యోసులయంచూజన్మించీ! గర్భానరకాది! నానా
దురవస్థలనుభవించీ! తానురేంద్రుండైననునిలుకడ! లేని
యొడలనుఖలేశమేమిగను॥అసూర॥

౩. స్నేహపాశములలోనా దగిలీ! అజితేంద్రియుండై! మో
హమంతంతకునుమిగిలీ! శ్రీహరి నెపుడును చింతించనివాడే
హేతువచే నెరుగుముక్తియుని॥అసూర॥

౪. పూనీద్రవ్యాకాపింపలేక! అది యొడవుటకూరుజువైనా
మార్గములయందుబోక! స్త్రీననావికకృపాణ జీవులవిధాన
ప్రాణహానికైనదటకరు॥అసూర॥

౫. ఇలనూశుభమేది యశుభమేదీ! తలపోయ్యసర్వముకలలో
నివార్తయనుచునూదీ! తలపున కురుమద్దాలి వెంకటాచలదా
సహృదయ! నిలయునిగనవలె॥అసూర॥

కాంజోదగారం—ఆది ౭

మరియు మాచెనుడే మునురాకు మారులారా! సరసముగనుండ

దీనసంసారులువర్తించువేంరా॥మరియునూ॥

౧. సలలితసరససల్లాప! సహితమై ప్రియురాండ్రతోడా! గల
సిచేకొనెడిరహస్యకలిఁ భోగములూ! అలరవచ్చీరానీమాట
లాడుచుముద్దుజూపుచు! మెలగెడుబిడ్డలను జూచీవలలజిక్కి
తొలగాలేడూ॥మరియు॥

౨. తలపులోనా మెలగఁచెలులూ! తలదండ్రులన్నదమ్ములునూ
బలసియెల్లెడనున్న చుట్టపక్కములునూ! వలయుసిరి సంపద
లతోడా! వెలయుగృహగోపురములునూ! తలచితలచి విడువ
లేక! తల్లడిల్లుచూనుందూరు॥మరియు॥

౩. కామతృప్తి లేకవ్యర్థ! కర్మములనాదరింపుచు! వ్యామోహ
లాభములకైనా! యాసమొందుచూ! వేమరూశ్రీకురుమద్దా
లీ! వెంకటాచలదాసుని వలెనూ! శ్రీమదంతర్వేదినరహరి
స్వామినీగొలువగవలెనూ॥మరియు॥

శ్లోరవిరాగం—ఆది ౪

యందుకయ్యమనకీ ససారుల! పొందుపాలులారా॥

మందమతినిభ్రమజెందియందునాచెందకెచ్చెడుటకాకడాపట॥

౧. ఆపరానిజింహ్వలగుహ్యంబుల! చాపతింబున దురంతమో
హసం! తాపమొందుచున్ననునిదివదలుట! కోపరింతపాపక
కర్మమేముకో॥యం॥

౨. ఆయువంతయు కుటుంబపోషణమే! జేయుటకై ధారబో

యుచుపిసిని కాయలోని పురువుచందమునభవ తోయధిని
ముగిగిత్తోవయరుంగరు॥యం॥

3. పండితులయ్యను పరమెరుగకనీ తండుమనకునహి తుం
డీతండుహి తుండునుచుభేద బుద్ధిజేయుచు నుండెదరు వివే
కలేశమునులే కెందుకయ్య॥యం॥

౪. సర్వజగమునందువిష్ణు తేజవటు బర్హివెలుగుటింతగనుగొన
నీ పూర్వ దేవతలతోసహవాసము సర్వదాపనికేరాదువద
లుడు॥యం॥

౫. వేమరునుధరను కురుమద్దాల్ వెంకటాచలఋషిదాసు
నేలినయా మహత్తులక్ష్మీనరసింహ స్వామి నేగొలుచుచుండ
వలేగా॥కెందు॥

అథానారాగం—రూపకం ౮

భజనసేయుడీ హరి భజనసేయుడీ॥

భజనతోడసమమగుపని త్రిజగములనులేదులేదు॥భజన॥

౧. సారముదెలసిమెలగుడీవి చారముడిగిచెలగుడీ క్రూరుల
తోసహవాసము దూరముననుదొలగుడీ క్షీరముపంచదార
యుగొను తీరునహరిచారిత్రముసారెకుచవు లూరశ్రీమదీరగ
ముదమారగొనుచు॥భజన॥

౨. పరమశావనభవ్యమూ భక్తులకుపజీవ్యమూ సురనరముని
పరనికరాదరభరపరి సేవ్యమూ గురుపాతకహరణముచే॥

కొనుటకు సుకరము సులభము! నరకహరముయమకిం! కరని
కరతిరస్కరణము॥భజన॥

3. అసురప్రకృతివిడిచిదుర! హంకృతిజెడనడిచి! పసమాలినభే
దబుద్ధి! కసటుబోవదుడిచి! విసదృశకురుమద్దాలి! వెంకటా
చలదాసుడుబంగరు! కుసుమములనుజూజసేయు నరసింహ
దేవునిగొలుచుచు॥భజన॥

బేగడరాగం—అట. గం

యన్నిభంగులనైనా! ఇందిరేశునిగొల్వకున్నగలదేమోక్ష
మూ! ఓబాలులారా! శ్రీహరిగొల్వకున్నగలదేమోక్షమూ॥
అన్నిశాస్త్రములను అరసిచూచినభక్తి! కన్నమించినదీలేదూ
॥ఓబాలులారా॥

౧. పరమాత్మసుభక్త! పరతంత్రుడుకరుణా! పరుడూలక్ష్మీ
నాథునూ! నిరుపమకల్యాణతరగుణగణ దుగ్ధశరనిధినిర్గుణు
డూ! అరయనిరవధికనిరుపాధిక కరుణపై బొరలవలెగాక
॥యన్ని॥

౨. సకలాంశశ్వామిసర్వజీవశరీరి! సకలచేతనసులభుడూ! అ
కలంకముగమనిమతని గొలుచుటకును! ఆయాసమువలంపడూ!
ప్రకటగతిగొలిచిభవతాపమువికలముగజేయవలెగాక॥యన్ని॥

3. పిరివికురుమద్దాలి వెంకటాచలదాస! వరునిసంతతమేలు
చూ! స్థిరతారాంతగ్వేదివివృ దేశనివాస నిరతినింపు నదేలు

చూ॥ పరగువరనరసింహ్వాదేవునిని ర్భరనిరతి గొలువవలె
గాక॥యన్నిభంగులనైనా॥

కమాచిరాగం—అట ౧౧

బాలులారా॥ వినుడీమృదు॥ సీలులారా॥

కీలెరుంగకచెడ॥ నేలభక్తికంటె॥ మేలైచసాధన॥ మేలోకము
నిలేదు॥బాలు॥

౧. దానవదైత్యభుజంగమగంధర్వ॥ మానవామరసమాజము
లో॥ మానక నెవ్వండైన ముక్తుడగు॥ శ్రీనాథునిపాద॥ సేవజేస్తే
నేని॥బా॥

౨. చిక్కడువ్రతముల గ్రతువులతపముల॥ చిక్కడువృత్తిసు॥శీ
లముల॥ నిక్కములక్షి॥ నిలయుదుభక్తిని॥ జిక్కినవిధమున
సిద్ధమునుండీ॥బాలు॥

౩. చాలదుభూదేవ॥ త్వముదేవ త్వముచాలదధికమైన॥ శాంత
త్వమున్॥ చాలదుశ్రీహరి॥ సంతసింపగవి॥ శాలమైనభక్తిజ్ఞా
నినభంగిని॥ బాలు॥

౪. గురువూలుమనకు॥ లోబడుతెర్వులెకాని॥ పరగవిష్ణునిదివ్య
పదవీకినీ॥ తెరువులుచెప్పురు॥ తిరమైనచీకటి॥ పరుగులెత్తగనే
ల॥ పాదుదెలియలేక॥ బాలు॥

౫. తెండుపుస్తకములూ॥ తిరుగనాచార్యుల॥ కిండువిశేషము
జ్ఞెరుగించెదన్॥ రండేకతమునకు॥ రానొల్లనివారు॥ పొండువే

గముకర్తృః పుంజముపాలైః బాలుః

౬. ఆడువమెప్పుడు హరిరతిబాయకః పాడుదమచ్యుతుభద్రక
ధత్ । వీడుదమాసురః వీరులసంగతిః కూడుదమెందుముః కు
దుభక్తకోటిః బాలుః
౭. విత్తముసంస్పృతిపటలముగొబ్బినః వ్రతముకామాది వైరిత
తినః ఇత్తముహరికిని చిత్తమునిర్వాః శోత్తమపథమునుః జో
త్తముశుభమగుః బాలుః
౮. విరివిరుమద్దాలి వెంకటాచలదాసః పరదుడైనహరిని ప
రమభక్తిః పరతగొల్పినవారి, కరమర లేదిహః పరసౌఖ్యమిల
పెంపుః మెరసిచేసురుచుండుః బాలులారాః

ధన్యాసిరాగం—ఆట ౧౨.

వినవెపాడురాజనందనా మేలు గనవేనందితనందనా

మనమునను ఘనముగనుహర్షము బెనగొనగనయవినయముల
తో॥ విన॥

౧. మోదముమీర ప్రహ్లాదుడిట్లుదెల్పు వేదాంతతాత్పర్యవిజ్ఞా
నులై ఆదనుజార్ఘ్యకుల్ హరిభక్తిచేమింపి ఆదరము మేదుర
ముగనతనిశ్రీదనరుపాదములుగొలిచిరి॥ విన॥
౨. అంతటగురుపుత్రుల బాలకులయే కాంతభావముజూచి, క
డుభీతులై అంతరంగముచాల సంతపింపగనను రాంతకుని
యంతికముజేరిచు రంతమగుచింతచేబలికిరి॥ విన॥
౩. దనుజేశవినకురుమద్దాల్ వెంకటాచల దాసాభినుతుని

శాదద్వయమూ॥ మనమున నెప్పుడు॥ మరువకతలచుచు॥ వినడు
వామాటనీతనయుం॥ డని మరియునిటులనుచుబలికిరి॥ విన॥

శంకరాభాణం—ఆట ౧౩.

మంగళంనరహరిస్వామికిసదాజయ॥ మంగళంవిహంగగామికే॥
సంగతాంతర్వేదినగరా॥ భంగకరవాసభూమికి॥ జంగమస్థిర
సంగతాఖిల॥ జగదంతర్యామికి॥ మంగళం॥

౧. కలశజలధిశాయికిమంగళశైల॥ కనకశృంగస్థాయికి॥ అలఘు
వివిధవిచిత్రవిలసదజాండకోటి విధాయికి॥ జలజభవముఖసకల
సురమునిసంతతాభీష్టదాయికి॥ మంగళం॥

౨. అసురసంఘవిదారికినిర్మలయోగి॥ విసరచిత్తవిహారికి॥ బిసకు
సుమనిలయాసతీమణి॥ పీవరస్తనచారికి॥ అసమరుచిరుచిరా
రసన్నిభహాటకాంబరధారికి॥ మంగళం॥

౩. పంకజాలవిఫాలశీలునకూ॥ కురుమద్దా॥ లేవంకటాచలదాస
పాటునకూ॥ అంకరహితసమంచితార్థశ॥ శౌంకసుందరఫాలు
నకూ॥ సంకలితపరభక్తి నారదసరసగానవిలాసునకూ॥ మంగ॥

౪. ప్రకరణం.

యమునాకల్యాణిరాగం—ఆడి ౧.

దనూజవంశశిఖావణీ॥ వినవేవీరగ్రామణీ॥

మనమునపరాకు॥ గనకుముశౌత్రవ॥ మదాంధకారనభోమణీ॥

దనూజ||

౧. రక్షోబాలురనీకొమరుడుచే| రంగజీరిలోలోననునా| శిక్షా
మార్గముకల్లనియా| క్షేపించుచువారిబానా| మోక్షాయ
త్తుల| జేసెనునకునిదె| మోసమువాటిలెను| గావుననీ| దక్ష
త్వంబున| జిక్కిజేయవలె| ధైర్యమరింధర| తడవువలదికను
||దనూజ||

౨. ఉల్లసితవిష్ణు| కథనములీగురు| డొకమాతైననుగానీ| ఉల్ల
ముచల్లగ| నొచువగనుడువం| డురుతముగమో| దియుమానీ
ప్రల్లమడితడవిపలుమరుబాలకు| లెల్లనాపలుకుకల్లజేసినన్| ను
ల్లంఘించుచు| నెల్లపుడుద్ధతి| నొల్లడుచదువగ| నొక్కరుకైచ
ను|| దనూజ||

౩. చొక్కమైనయీ| రక్కసుకులమున| నిక్కముబెక్కురు
గలిగీరిగా| నొక్కరైనహరినిక్కరిణినిపె| న్నక్కవజేయుచు
గొలువరుగా| ఎక్కడిసూతుననురేశ్వరకంటిపి| మిక్కటమగువె
రిం| బడియీక్రియ| తక్కకకురువద్దాల్ వెంకటాచల| దా
సునిజెలిమిని| దలగకమెలగును|| దనూజవంశ||

మాంజీరాగం — రూపకం ౨.

నరవరరిపువరహస్త| న్యస్తవామచరణా||

వెరగుపడకవినవెధరా| మరవిపదపహశణా|| నరవర||

౧. ఆసురేంద్రుండపుడుపురో| ధమలీగతిబలుకన్| పసమరిమా

ననమునగడు| ననశ్శశమగునలుకన్| మనకపుపాముననుంబు
గ| బునకొట్టుచు| ననుసరుచు| ఉనురుగొనెచ| మనలకనని|
వెసరిప్పుచెయితునిడగ|| నరవర||

౨. పువడిబిలుపింపగ| నీ కైవడిదనకడకున్| వడిమీరగవిన
య| మనవచ్చినయాగొడుపన్| విడిముడిపడుచును| నడిదముబె
డిసి| మగనడరింపుచు| పిడుగులవడువున| బెడగగునుడువులు|
నుడువగదొడరెను|| నరవర||

౩. అరయగమరును| ద్దాల్ వెంకటాచలహరిదాసున్| ధరనా
ప్పుగయేలెడియం| తర్వేదినివాసున్| నరకంతరపుగొలుచుచు|
వెర| లేకతిగెడుసీశిరముదృఢు| చూడుమయని| ఖరతరము
గమరియుబలికె|| నరవర||

పంతువరాళిరాగం—అట ౩.

యేమిరావోరిస్వామిద్రోహినీకెవడుగఱపినాడురా||

యీమరుద్బద్ధి| యవడుగఱపినాడురా||

పామరుడగున్జ్ఞు| బంటువలెనుజేరి| వేమారునాముందు| విఫ
తులుజేసెదవేమిరా||

౧. పినతండ్రినిజం| పినవాడసురజాతమునకుద్వేషియనుచూ|
కనయుకానగలేక| కారుమాటలనోటకాయవెయ్యకప్రేలు
చూ| దనుజాతవంశచం| దనవనంబులోన| మొనసిపుట్టితివా
రా| ముండ్లచెట్టువలెను|| యేమి||

౨. లోకములన్నియు నేకీకులైనైవి కాకుచేసెతిన్నోటా
నా కాధిపతులువితాకు జేసినారు డాక కొగ్గకనక్కటా
యేకడలనుదిక్కులేవచ్చినాడు వాకిటబడియుండి యేకజే
సెద్య యేమిరా॥
౩. యేకడనైన నాకెదిరించెకూరు డొక్కడైనా లేమరా
నిక్కమెవ్వడు నాక నిష్ఠయుజేసెతా చక్కబడి చూడగా
తకా - కకురుగుద్దార్ వేంటటాచలదాసునివలెహరినిదలంచె
దవెపుడును॥ యేమిరా॥

నవరోజురాగం—అట ర.

- యేలరాకుమారా పూరక చెడ నేలరాకుమారా॥
కాలపాశవశగతుడవైతివిగా బోలురానామోలనీగలేమేలు
దెలియకప్రేలెదవయో॥ యేల॥
౧. మెండుదీప్తితాసి భయమొందిభా మండునన్నుడాసి
మండు వేసవిలోనమధ్యాహ్నమునైన యండగాయికి సుతి
దునాదగుచండకోపోద్దండగతిని॥ యేల॥
౨. నామప్రతాపముచే చంద్రుడుమదిమాదినితాపముచే పా
డుకొనుచుస్పృహక్షరాత్రులనైన అదమరువక కాయువెన్నెల
భౌరనీవెరుగవలరా యిది॥ యేల॥
౩. ఘోరశృత్యువుబట్టి ధరపైబెట్టి కోరలూడగొట్టి కా
రుచిచ్చైనానుకాలబెట్టిరాతు క్షారయమకిండు నేలమకో

లకును దెచ్చెదనుగడరా॥ యేల॥

౪. కేలీవనములోనా॥ నేవిహరింప॥ కాలీడనాలోన॥ పూలురా
లున నెడిబుద్ధిజాలినొంది॥ గాలియును నామ్రోలమీరగ॥ జాల,
కనువడికూలివీచును॥ యేల॥

౫. ఇంతమర్తదమేమిరా॥ నామహితము॥ కొంతైనవినవేమి
రా॥ వింతకురుమద్దాలి వెంకటాచలదాసు॥ చెంతజేరకుము
జేరిననసురాంతకునిదలచుచును నాతడు॥ యేల॥

నాటకురంజిరాగం—అట ౫.

భయమిదేలలేదురా బాలకీనికు॥ భయమిదేలలేదురా॥
అయియోయంతటివారలయిర్గగాని నాకుప్రియముజేయుచు
నామ గయచేతబ్రతుకగ॥ భయ॥

౬. మొక్కజెడెసురేండుదూ॥ చుక్కలతోడ సృక్కిసుడిసె
చెండుకూ తక్కినవారల॥ లెక్కయేటికినన్॥ ధిక్కరించెదవి
క్కరణినేదక్కనీకకదిక్కె వదురా॥ భయ॥

౭. తులవతనమిదేటికీ విష్ణుడటంచుపలువరింతువుమాటికీ॥ వ
లదన్నగానినా॥ పలుకులకింతయివా॥ తలకవోనాకన్నవేరొ
కబలమికెవ్వడొగలడొదేల్పరా॥ భయ॥

౮. ఆలకురుమద్దాలీ వెంకటాచలదాసవరునేలీ॥ వెలయుగాని
మనకు కులవిరోధియైనా॥ జలజనాభునిదలచవలదుర॥ దలచ

వలదురదలచవలదుర! భయమిదేల!

అథానారాగం—అట ౬.

దిక్కేదిరానీకుదుర్నతీ! నేదక్కవేరె! దిక్కేదిరాదుర్నతీ!
అక్కటక్కటగరుడకిన్నర! యక్షవిద్యాధరప్రభృతులూ! వ
క్కబెవరువవెరచుచుందురు! పలువనీవేలరా వెరువవు!
దిక్కేది!

౧. అక్కజముగనస్త! దాదేశమునగాని! మిక్కేలిరవిమింట! మె
రయగవెరచును! ఒక్కతీరునవెప్పుదునునా! కొనరననుకూ
లుడైకాని! విక్కవిరయుచుగాలిదా! విద్వేషపరుడైవీవవెర
చును! దిక్కేది!

౨. మచ్చటులప్రతాప మందీకృతార్పియై! విచ్చలవిడినగ్ని! వె
లుగగవెరచును! అచ్చముగనతితీక్ష్ణచుగునా! యాజ్ఞనుల్లం
ఘించిశమనుడు! చెచ్చెరనుప్రాణిసంఘముపై! చేరిచంపగ
వెరచుచుందును! దిక్కేది!

౩. ఇంద్రుడౌదలనా! యెదురనెత్తవెరచు! ఇతరులజెప్పగనేల
వినుముని! స్త్రీందగుణగణశాలికురును! ద్దాలి కులవెంకటాచ
లదా! సుందృఢంబుగనేలుహరిగన! సుభగమతినతడునినుబ్రో
చునె! దిక్కేదిరా!

రేగుప్తిరాగం—అది ౭.

బలమెవ్వదురనీకు! బాలిశచరితా! చలపట్టివాతోవాదుసలి

పెదవీరీతి॥

బలవంతుడ నేలోకంబులపై బలములతోజనకనొంటిజని ఘనబలులనందరజయించితి నెవ్వని బలముజూచుకొనిపలికెదవెదిర్చి॥ బల॥

౧. శుంతాశ్రేణర వినరాయలవై కుంతుడువీర ప్రతభూరిసము త్శుంతాబంధురుడనుచునున్నొత్తిలి గాఢంబుగబలికెడు నేనమరుల కంతనాశములు కడువడిదృంపుచు ఖండింపగదండింపగ బలిమిని కుంతీభూతుడుగాక వేగమద్దోరాహవభూమికిరావలువదె॥ బలమె॥

౨. ప్రజ్ఞావంతులు లోకపాలురునాకు పరమద్వేషులయ్యుభయముతోమదీ యాజ్ఞాభంగముజేయనోడుచురురో సాపాంగదృష్టిన్వి లోకింపగవివే కజ్ఞానచ్యుతమగుచునకలలోకంబులుగంపింపగ నీవీక్రియనాజ్ఞాభంగమునెట్లుజేసితివి సాహంకారతతోడమర్మతీ॥ బలమె॥

౩. ధారుణిపురుషుడైవైంకటాచల దాసవరదుగొలిపీ దైత్యకులా చారధర్మములనునీరుజేసితివి క్యూరుకులద్రోహికుటిలునీచునిన్నుకారణమెంచక దారుణగతితో మారణమొనరిచి మత్కులమెల్లనుచారణాదిభేదరులుబొగడగన వారణకీర్తివి వర్ధనమొనరుతు॥ బలమె॥

సారాంశ్రాగం—అట ౯.

రిపుజాలతూలవాతూలా వినవె నిపుణజనాభి వందితధర్మ
శీలా ।

౧. దానవేషునిపల్కలెల్లా దైత్య సూనుడువినిమదినసూయ
సంఘిల్లా జ్ఞానభక్తులతోడబద్ధం జలియగుచు నిలచిమెలు
కువతో రిపుజాల॥

౨. భయభక్తులొక్కటబెరయా మిగుల నయవినయముల
త్యు న్నతములైమెరయా శ్రీయఃపతిభక్తిప్రభావము స్థిరత
రంబుగదెలుపదలచెను॥ రిపుజాల॥

౩. చెల్వొందనవితతద్విరచునీ కురుమద్దాల్వెంకటాచలదాస
వరచునీ మేల్వెలయ హృదయముననిడికొని మృదుతరముగ
జనకునకిటులనె॥ రిపుజాల॥

ముఖారిరాగం—అట ౯

అయ్యావినవయ్యా నామనావి అయ్యావినవయ్యామా॥
యయ్యానీమోల మేలాడరయ్యజనులయ్యా॥ అయ్యయో
మీవంటిధీరులు నెయ్యమున హితులాడువచనము లియ్యకొం
చురెకానిముందుగ కయ్యమునకే కాలుజాతుర॥ అయ్యా॥

౧. కాలహాపములను కైకొనియాశ్వసు డీలోకముల నెల్లనెల
మిపుట్టించుచు పాలించుచునుతుది తూలించుచునునిట్లులీలా
వినోదియై కేలినల్పుచు బ్రహ్మమూలముగను ద్వేలగతిని పి

పీలికాంతముగా సకలజీవాలయందంతరాత్మం డైయలఘుగు
ణకలితుడైయుండును॥అయ్యా॥

౨. సారేకుచిత్తము సమత నొందించియిం॥ పారగజూచిన నం
తయు పొడగట్టి దారితప్పిదిరుగు తనదుచిత్తముక గటె॥ వైరు
లెవ్వరుగలరు వైరిచిత్తమెగాక॥ వారకనునట్టిచిత్తము నీవశ
ము జేసికొనగదవయ్యా కృపదారుణమదయుతా సురకు
టిలగతివిడువగదవయ్యా॥అయ్యా॥

౩. లోకములనుగడియి లోగెల్చియింద్రియా నీకముగెలువగ
నేరవునీలోన॥ పైకొనినిన్నుని బంధించునార్దురు॥ భీకరరి
పులప్రభిన్నులజేయుము॥ ఏక్రియనుచూచినను నావలనీకుశత్రుడు
లేడొకడునుత్ప॥ ణీకరించక నేకమతితో॥ నేర్పొనర బెలియగద
వయ్యా॥అయ్యా॥

౪. పాలింపవెనీదు భవ్యశేముషిను మ్మాలింపవేకర్త॥ మూల
బంధములను చాలింపవేదుష్టసంసారమునువేగ॥ గీలింపవేమది
నికేశవభక్తి తాలిమినిసర్వ భూతములకు॥ మేలుగోరుచునె
ప్పుడునువన మాలిభక్తజనాలిసంగతి॥ కేలిలోదేలగదవయ్యా
॥అయ్యా॥

౫. శమదమాదిగుణ సంపన్నుడగుచూ పమదృష్టిచేసర్వ॥ జ
గమునీక్షించుచు అమరినభూతద యాళుత్వమునమించీ॥ య
భిలజగంబుశ్రీ హరిమయముగనెంచీ॥ విమలకురుమగ్నాలికుల

భవ! వెంకటాచలదాసులైవడి! కమలదళనేత్రుని భజించు
చు! కరవముచేకొనగదయ్యా! అయ్యాపనవయ్యా!

పున్నాగరాగం—ఆది. ౧౦

నన్నవేనామాటా! వోదానవేంద్రా! నన్నవే!

నిన్నజేబాహయ! గత్తెత్తినిల నిముచ్చాటి! సత్యముపలికేదను
! నన్నవే!

౧. పవగజానిన శ్రీవిభుడేవర! దైవమనుచు నేతలగకనిలచెద!
కావక నాతలఖండింపుచు నే! చావకుంటినా! సత్యమహిమయ
ని! నన్నవే!

౨. జ్యేష్ఠాదేవిని నిష్ఠతోగొలిచి! శ్రేష్ఠేశ్వర్యము! జెందగోరు
క్రియ! కాష్ఠలోష్ఠసంకాశులగొలిచిగ రిష్టఫలముగోరినసిద్ధిం
చు నే! నన్నవే!

౩. గర్భమర్భగుల! గదియకశుభసం! దర్భిరతురురుద్దారిన
తుల! విహృతుండగు వెంకటాచలా! గర్భదాసేశంకతి
సుఖమొందవె! నన్నవే!

ముఖారిరాగం—విన్యస్త ఆది. ౧౧

మాటావినవయ్యాని! శౌటాధినాథానా! మాటా!

వాటాముగదెల్పదను లేటాపడగాపరి! పాటివినకచెడ! వేటి
కిలయ్య! నామాటా!

౧. దిక్కైవ్వడంటివి! దిక్కులన్నియువే! దిక్కునగల్గవేది!

కున్నలేకుండు! దిక్కుగలవారికిని దిక్కు లేనివారికిని! దిక్కె-
వ్వడోవాడేదిక్కు! నాకీయ్యావా॥ మాటా॥

౨. బలమెవ్వడారయోరి! బాలకినీకనుచు! పలుమారడుగనేల!
బ్రహ్మర్షిదామలకు! బలవంతునకునుచు! ర్భటులయినవారికిని!
బలమెవ్వడోవాడే! బలమునాకునునా॥ మాటా॥

౩. పంకజలోచనుడు! పరగకురుమద్దాలి, వెంకటాచలదాస!
వినుతపాదాంబుజుడు, సంయోచమెలానీ! సర్వజగములకునం-
కింపనీకునాకతడేరక్షపడునా॥ మాటా॥

వేదాంతరాగం—ఆది. ౧౨

జనవరేశ్వరుని! జనాగ్రగణ్యుని! వేడుకలుశ్యా॥
తనయునిపలుకులకు! గనలుచునా! దనుజుభుడు! మనమునదల!
పోశెను॥ జనవ॥

౧. తప్పను నొప్పను! తానెరుగదొరులు! జెప్పిననాటడు చెవి
నీరెండును! తప్పగుణంబులు! నుప్పదిరెండును! చొప్పడగల
వను! చొప్పిచేకదయవి॥ జనవరేశ్వ॥

౨. ఎట్టిభగవైవనుగా! బట్టిపట్టువదలడొర! వెర్రిగుదిరెను.
వట్టిపాటగాను తలకురోకిలి! జట్టుడనెడుచట్టచయ్యవనుచు
ను॥ జనవ॥

౩. యీలీలనుజాలినొందితాలిమి! మూలగకురుమద్దాలి కులజ
ధీ! శాలివేంకటాచలదాసవరమ! డేలుబాలుగని! యిటులనె
పరుతున॥ జనవరేశ్వ॥

મરનારુX૦—અમ. ૦૩

ఓరీ! యిదే కామరూపాకాశీ, వసుమనువాతోనీదాశీ! యెదు
రాడెపునియగమీర॥ ఓరీ॥

సామంత్యమునకు ముందుగా మాగమెవ్వరును ద్రోసి యేకిరి
జేయరానియినారని ముక్తిలింగం పరమధుచునూ రెవవిదే
లాః బీచ్ఛి

గ. సోమయ్య సోమదలుకూనీ, వాశింపగననవ్యామగుఁజ్ఞుని,
నిపుగభద్రించగోరెదపుతలంపా, చంపినాన కే చచ్చేదనను
చుంకింపేమ, పయి కితికోస్తులరయి, గుంపించెదవకటా,
చాపురమను, తెంపరియగుజను, తెరగురవిదేలా, ఓరీ!

౨. నాలోడప్రతిభామలా దైమజగన్నాథుండు నాకంటేనధిక
విఖ్యాతుడగునాడు వేరలేడీభూగ | వ్రాతమున కుమద్రా
తంజంపిననాతరినే 'వెకతినారాయణు' దేవద్విశ్వములోలే
డినవా' డెందుండు తెలియనేరవదేల॥ ఓరీ॥

3. నికర-ముగ, నెకర-దనుగలడే! చక్క-టినిమెలగు నెట్టిగాడ
లనెక్క-డిదివచ్చునిన్ను, విష్ణునింస్మకా -! చక్క-డతువట్టిపె
క్కు-లుజేలేదావికర-రిణి నానిభృత్యునిపగిదిని, చక్క-కపరుమ
ద్దాలి వెంకటాచలదాసవరచు, డడ్డమగునటర॥ ఓరీ॥

శంకరాభరణం—అట. ౧౪

భీమాగజవైరి, భీమబుధాంబుధి! సోమయవధరింపవే!

కౌమూదిదోషావిరా మానిర్మలధర్మ! ధామధరామర కామర

ల్పకభూమః॥ భీమా॥

౧. అని సురవైరిబల్గిన హరికింకరుడనయము శంకింపకా
ఘనహర్షబాష్పసంకలితుడై పులకితతనమడై, యాగ్రహింపకా
మనమునహరినిదలంచీ భక్తికినత్తుడై నవ సూరించీ ఒకరి
నబాలవృత్తినినర్తనము సలుపుచును జనకునకిట్లు పలెగోర్చుడై
॥భీమా॥

౨. కలడంబోనిధి గలడాకాశమునందు గలడుగాలిధరాదుల
న్ గలడన్నిదిశలబల్లూనునిశలను ఖద్యోత చంద్రాదున్ గ
కలడుత్రిమూర్తి శక్తులను ఓంకారత్రిలింగవృక్తులను కలడీశు
డంతట గలడుతండ్రినేడు వెలయనీనాయెడ వెదుక నేలనని
॥భీమా॥

౩. ఇందుగలడికనందు లేడనుచు సందేహమువలనూ స్పంద
నమొందక సర్వోపగతుడాని శాస్త్రోఘ్నాషముగలడు ఎం
డెందు వెదకిచూచిననూ హరియందండేకలడు నిజమనుచు
ను పొందుమీరగన్జ్ఞానంబింపిపల్గిన నందనుగనికనలొందు
చునిట్లులే ॥ భీమా॥

౪. డింభకనీవిపు డంభోజ నేత్రుడుశుంభదృతివిజృంభించీ
సంఖావితగతి సర్వస్థలములందు సముడైయుండునంచుమిల్ల
చీ గంభీరభణితి బలెగదవూవి స్రంభముతోడ గులెగదవూ
సంఖావృద్ధుడైనీ చక్రినిగిక్రినీ స్తంభమందునజాఫజాలుచు
వేయంచు భీమాగ్ర॥

౫. స్తంభమందునజూప చాలకుండిరి వేని చక్కగా నీతలవచ్చి కుంభినీతలవచ్చి కుంభినీతలమమై గూర్చుకొనితొరింభముతోహరివచ్చి సంభావించు నేనిన్నుబోచి యనిన డింభకుడా తండ్రిజూచి దంభరహిత కిరుమాద్రాల్వెంకటాచలదాసవరచుతలచి తగనిస్టులనిపలె . ధీమాగః

దర్బారురాగం—ఆది. ౧౫

పాండునృపతనయా! వినవె! బంధురతరవినయా!
చండరిపుమదోర్దండతిమిరమా! ద్రాండపుధుయశో! మండలమండన! పాండు!

౧. అంభోజాసను! దాదిగద్యుప! ర్యంతమువిశ్వాత్తకడై విష్ణుడు! సంభావంబుననుండెడువాడీ స్తంభములోనేలయుండకుండును! స్తంభములోపల! నుండుటకేమియు! నందేహములేదు నిశ్చయముని! ర్దంభత్వంబున నేడగుపడుబ్రహ్మముగాననగదైత్యభిభుడును! పాండు!

౨. గ్రద్దనలేచిగద్దయడిగిపడి! కరాళించిహుంకరించి శిష్టము! తద్దయునొరబెరికి కేలదాలిచి! తనయునిభాగవతశిఖామణిగని! గద్దరించినాతోనిటుపంతము! వర్దరయంచునులేడు లేడనగ! నద్దమజునితోహరిగలదుకలం! ఉంతలననియ్యున్నారృకుడనగను! పాండున్య!

3. నరవరయశ్చనానాశూతః స్థికచరిజీవోలోరగర్థంబుల
తిరముగనానా దే గొంతరముల ఎరకుకున్నదాల్ వంశశివక
రావరణవేంకటా మహాసనిముతా చరిణసరిసజిడు పరమా
త్ముడుశ్రీ హరికరమరు ముగనరసింహా త్తిధరించిలచెను త
ప్పకనంతటః పాండున్ము.

మారువరాం—అది ౧౬

మంగళం! జాయా మంగళం॥

జాయామంగళాము భంగూరపీ హంగీశశ, తాంగూనకూ
॥ మంగళం॥

౧. పంకజాలాయులంకృతః భాసూరవామాంకునాకు నిషా-
ళంకవదనసుషమావిజితః పంకజశశౌంకునాక ॥ మంగళం॥

౨. తమతరప్రతాపవస్మిన్ శర్ధరక్షకీకృతునాకు అనుపమాసు
రాగవత్సరి స్లాదరక్షోదతునాకు మంగళం॥

3. వినులశోభాశోభితాంతరే ర్వే దిజీవాజీవనునకు అమలకు
రుమద్దాలివేంకటాచలదాసావనునకు ॥ మంగళం॥

౬ ప్రకరణము.

నాటరాగం—అది. ౧

కుంభినీరమణా నిజజనపరిరక్షా రంభసంభ్రమణా

జంభారీవైరిసంభృతకోవః జృంభితుడైసం రంభించియోరీ

డింభకయిటుజూపరయసుచుసభా | స్తంభమువడినట చేతంజ
రచెను॥కుంభినీ॥

౧. సాచినరాసి నిష్ఠురచగుజవమున | వాటముగిబూనీ ని
బ్బరమువ్రేసెనివ్రేటుతోడ పిస్తాటితవ గుచును పీకి నాకన
ముచాలా పెళపెళరివములతో వీటికలెత్తుచు భీషణగిది
గ్భిత్తి కలాకటటప్రీలాశత కోటిపోటుగను కొలదిమకలకుభృ
రూటములుపిరిగి కూలదికరటి కోటిచేటుపడగాటపుకిం
బముపాటవంబుచెడి పటపట బగిలెను॥కుంభినీ॥

౨. విరివిరిధరదిరుగా శైలెగయుచు భగభగ వెజనుంటలు
దొరుగా చిటచిటపెటపెటమని కటుకువిస్ఫులింగములు పొ
గలతో గలసియెల్లెడల జెదరా అగ్గలముగ చూడుకలుమి
రుమ్మిగొలుప తరుచుగ తళతళ మెజయుచు మెటుగులుగ
చురాశగు వటియలైనకంబముననుండిహరి కరాశతరభీకర
రోములుని ర్భరంబులగుచు నుస్ఫురింపనరకే సరీంద్రరూపము
ధరించి వెడలెను॥కుంభినీ॥

౩. గండములరీ నా పెనుగుండులు మెండగు గండుచేదమీ
టూమశ్యందినగతమా గ్రాండనుండలోద్దండచండరుచినిండు
నయనగోళములూ ప్రళయసమయచటులా ఖండలోగ్రజాగ్ర
గ్భటుతరకోదండ కుటిలములుబొమలూ శీతచండపిస్ఫురిత
శంకునిభోర్ధ్వస్తభ కర్ణములుజంఘానిలముల నిండగుహలన
గవిశ్వాసగతుల మెండుగనానా కాండరంధ్రములు॥కుంభినీ॥

౪. మీరిపలుమారు, ఓంస్వములునిశితత తారములగేరూకు
 ర్వారకతోరక్షూర భంగినంగారపూరములుగురియుమహా
 డూలుగ్రాలాపిమృమృతి విచలద్దారుణజిహ్వయుదగ్రదహ
 నకీలారువిసాంపునదేలాపిస్సారతరసటాచ్ఛటులశశికిరిణగౌ
 రములగుచుపరింపద్రిపిళియుతా చారుకింధరము మేరుగిరిత
 టో దారవక్షుయి ఛేరనాభిదగ్గసుంభిన్ద్ర

౫. బహుదోడములూ, భుజగభోగనిభ పరిణాహాచండములూ
 లవలగ్నంబతమగ్ధ్రాతనుతరము కాంచనశాటీ ఘటతశ
 టీతబమైనరా నిజభక్తాగ్రనరద్రోహివధింపగ దోడరుతోడ
 లుజయకాహళజంఘబుదనరానిజ సాహితీసుభగ చరణము
 లు జగన్మోహన పిగ్రహమును వెలయమహాతస్సహత కు
 రుమద్దారి వెంకటాచలదాసుడు జయజయయన వెలసెను
 సుంభినీరవణా

సౌరాష్ట్ర రాగం—అటతాళం ౨.

భూపాలకోటీరభూరిమణిప్రభా దీపితాంఘ్రిపీతా సమరా
 పతితారిచ మూపాగ్నిజలధార రూపాపటువిపాతావిసవ
 ఆపరేశుపిట్టులావిర్భవించికురాపమైనభీకరాకృతితోగడునే
 పుమీర వెలుంగగనుగొని యాపలాశకులేశుడెదలోభూపాల

౬. వలనొప్పనరమూర్తిగాదూ కేవలహరిమూర్తియుగాదూ
 ఆలమానవాకార మద్భుతముగను జ్వలితమైట్టికేసరియా

కారముకలసియున్నది, నిష్ఠుమా యాచరిసితమిది యధార్థమ
మమనుభూపాల!

౨. తెంపూనబాలుడుబొంగీ, ధైర్య సంపాదనాడిన భంగీకం
పెమ్మొందక పర్వ, గత్వా ముఖపిలోన నింపుమీరగ్గవతః, ప్రిం
వదలచి శీఘ్రంపవచ్చెను నన్నిటులనర, సింహరూపముదార్చి
యనుచునుభూపాల!

౩. హరితేనురణమంచుదలతూ, అయిన వెరువకతిరిముగనిల
తూ, సారదిమీరవాచుంపాపూను తెంపూనం దరుణాడజతి
యింతు, హరియింతుశత్రూః, వెరగుదోపగననుభవార్జును
నురికేనర కేసరికి నెమరుగఁభూపాల!

౪. మెత్తగలదనివర్తమువాగద, నెత్తుకొనుచు దత్తరమువా
మత్తగజముసింహ, మల్లంబుపైబోలు, నత్తైరంగుదోపనారణ
దీవర, సత్తముడు నరసింహుపైను, ద్వత్తుడైపర తెంచెగడు
వడి, భూపాల!

౫. అలనరసింహులేజమువా, దావానలముజేరిన శలభనవా
వెలవెలబోయెసాత్విక లేదదైనాశ్రీ, నిలయముంగలతామ, సు
లప్రాధీనించునే, వెలయుకురుమగ్దాలి కులభవ వెంకటాచల
దాసుడలరగఁభూపాల!

కానడరాగం—త్రిశ్శబ్దాతికాళం ౩.

భండవభీమా భాగ్యాభిరామా, చందాంశుధామవినవే, జ
యశార్వభౌమభండవ!

శాండవవంశ మండనాశ్చయపుడా, భండలారిగంధుమీశ్వ,

హరివై! చండ్రకాలదండపన్నిభగదా! దండమూర్తందరితినై
చెనుభండన!

౧. గట్టిగట్టి! గడబోడట్టి అట్టేనీన్పసింహు! కాదితిపట్టి ధ
ట్టింవియెడిసిపట్టిననసురయు! దిట్టదప్పకను విట్టట్టనునలీ! చి
ట్టుమగంటిమి! పట్టగల్పుకొనిమిట్టిపడకట్టలుక చేర్చెను॥భండ!
౨. ఈలీలపేర్చి! చాలపెల్లార్చి! కాలువాలూనిరు గేలనమార్చి
పాళువంబుగతి! బోలినభంబున కేలినలుపగని! కినిశిఖగేం
ద్రుడు! కాలాహినోడి యుగతినలవిలము దూలవాళీలగతిల
ట్టెనుభండన!
౩. ఉహూనమూట్టి చిక్కగట్టి! సృక్కశతోడలపైసూటిగ
దెట్టి వుక్కు చట్టనగ నొప్పుచున్నయా! రక్కసు వెడదయు! రః
కొవాలమును! గుక్కు నకరనఖరనఖరశిఖరములచే చక్క
కవి! చక్కలుగచీర్చెనుభండన!
౪. వాళీలగలంచీ! నరమూలుదేంచీ! త్వాభరముగ రక్తమువరి
షించీ! భీభరాస్కృతి! ప్రేగులుదెవల్చీ అభీలంబుగ నడరి
మారికలుగా భూరిరొద్రగతి ధరించుచును! హాభీకరాహుడై
చరించెనుభండన!
౫. చలమూనహెచ్చీ! పలలామువ్రచ్చీ! తిలలతలుఖండము
లుగాగ్రొచ్చీ! పలుదెరంగులనుబలిగల్గుచుభూ తలమున గురు
హద్దాలివెంకటాచలదాసుడుని! శ్చలమతి మేల్ మేల్ భరీ
యని హాభాహరిమతింపగ! భండనభీమా!

కోరి వివరయ్యయజాతం వైరీ అనుకాగభగంబనసీ
 ఈరీ ఘోరయాధినివర్ష వీరవరుగిట్టిపట్టియట్టిహా పారవ
 భైరవ దారుణాననక కోరాకారుచైచరి చెను కోరీ

౧. మానవుడ మానవుడుననగా కానీ క్షారిముగానర్చుగా
 నుకారంబునుఘానీ లోను వెల్లిగ్గానిద్వారంబున భూనభము
 బనరానీయురువు ప్రాణవిహితము బయ్యనవికాని మైత
 ములైననభములచే కోరీ

౨. యేయడనురేయిబగలనినుడి యేయారాదుగ దాయ నెడి
 పాయ్నసమయము దాయా మాయలన జేయుడుగం
 దై తేయకులవా యకునిటులన పాయోపాయక లా
 మోగమున భోయనులఘోయచపధించెను కోరీ

౩. ఆతరిదైతేయురేక్షిగ్గాతానుతులై జాతకోపాతిశయలై
 విర్భీతి స్థితప్రభాడవారణమున చేతులనిశాతమగుహేతు
 బుఆతరరితిని భూతములుగనుని భూతసం పాతగతిదా
 శిరి కోరీ

౪. ఈకరణదాకిననిశాటుల మూకా జాచిను హాకోపభీక
 రాకృతియైవీగా శ్రీకొనియనేకిభంగు తడ నీకముజాకుపక
 తముచు వాపలనేపలు కేకలుగొనదులోగా లోకుడై
 శధించెను కోరీ

౫. కీలాంజాలములు మేనుగ్రాల్గా విపులా భీలాంత్రమాలిక
 లుగళమునవ్రేలా కాలాన్నిలదేలుచును నుత్తాలమండపస్త
 విగూర్చుండగ కాలగ శురుమద్దాలివెంకటా నలభానుడేల

మనస్సులించెను కోరి.

శంకరాభరణంగారం—అట. ౫

మనుజేశా, వివరయ్యసుగుణోశా మనుజేశా వివరయశా
రాశి

వృత్తిగౌరవాశా, ఘనతారదివ్యభోగసురేంద్రసంగాశా

ఉ! దనుజగజవిదళనవిహృతిగని మనుజసింహుడుదివ్యసింహా
తనమున సురాసురమరాలోకనీయ్యుండగుచు గూర్చుండెను
మనుజేశా.

౧. యింపుమీరసురలూ, ఆకసమూన, గుంపులైతిచ్చరలూ
గంపాలతోదెచ్చి కన్నానిపువ్వాలు సాంపుమీరగుచ్చురిం
పూచు ముంపుమా పెంపగురగన్మదాగడింకిను భేరికాహళ
మూరిగర్వింపువాన్యవిశేషములువా యింపుచునుతగా తా
కిరాడిరి మనుజేశా.

౨. సురలసురలు యత్నులూ సిద్ధవిద్యా భరులులోకాధ్యక్షు
లూ గరుడగంధర్వకిన్నరులు కింపురుషూలు ఉరగులాదిగవి
య చ్చరులందరునుజేరి వెరపువేదూరదూరంబుగా నరుగు
చునుక్షగ్గరగజాలక విరచితాంజలిపుటలగుచుని వ్యేరగొను
చునం తంతనిలచిరి మనుజేశా.

౩. అంశదేవతల్లెం నరహరిసుగుణాంకూటైతేజస్విన్
భ్రాంతిమోదితను యంతరంగములందు సంతాపమునుభీతి
చింతయుగడురాగా అంత కరుణద్వారా వెంకటాచలాహ్వయ
ముపగిదిని సంతమీర్షనిజాధికారము వెలయువేర్వేరుమనవి

పిరి మనుజేశా!

మాంజిరాగం—అట ౬

ఆదరించివినవే! వోధర్మరాజా! ఆదరించివినవే!

ఆదిపురుషు, సకలావేదాత్మనరహరి! యాదోజగద్భామలపు
కుసుమించిన! మేమరస్వాదుతరవార్తల! వోదయాహృదయవి
మపించెద! ఆదరించి!

౧. ఘనలీలవహించీ! భువనములను! గల్పించిరక్షించీ! హన
నాముసేయును! నవ్యయాత్మదైన! వనజనాభునకనవరతామ
సద్భక్తి! విసుతులొనరించెదననుచు నవ్వనజగద్భుడుసంస్తుతిం
చెను! ఆదరించి!

౨. అమరవర్యదీని! సహస్రయు! గాంతమువాడగానీ! సమయ
జేయుటాకు! సమయవిష్పడుగాదూ! శమమునొలగినీకు! స
ద్భక్తుడుమహాన్న! కమలమతిశ్రద్ధాచక్రవేయనియు మోక్షభు
క్తుగీర్తించెను! ఆదరించి!

౩. జీవూలబుట్టించి! వానిలోనా! వీపుప్రవేశించి! భావాగ్ర్యుడ
వగుచు! బరగుచుంచువుగాన! మా వెతల్ దెలిసియీ! మాయా
సురునిజంపి! మావిభవములుమాకోపగిలిచి! మంటినునిట్లోని
యాదెవిందుడు! ఆదరించి!

౪. చంద్రక్రోధముతోడా! దైతేయాదుమ! శ్లోకతతోగూడా,
దండిశాస్త్రములనూ! తనయునిచ్చుతిలోడు! పిరితామల్ గొ
మతానె, విల్లుకుమార్పితవీధి! గొడిచరిత్రమక బ్రెవ: పిత! దే

వశలుపినుతులొనరించిరి॥ ఆదరించి॥

౫. వీడు శాపముసోకి, పృథివిబుట్టి, వాడువీనిదాకి, నేడుజంపిజ
గజునిలువబెట్టితివాని, వేహక కురుమద్దాల్, వెంకటాచల
దాసు, గూడుకొనివిష్ణు శేవకులేమృదు మిదంబునసన్నుతిం
ది॥ ఆదరించి॥

మారువరాగం—ఆది. ౭

అనుపమప్ర, తాపితాపితారీ, అజాతకైరీ, వినవే॥

దినరజనావనవిహతీ, నయ్యూసుపాతీ, అనుపమ॥

౧. వనజభవుడు భవుడునుమది, మునులును శ్రీవిష్ణునివది, జనుల్కె
ల్లనొగూడివినుతులు, పరిపియును నరహతీ, కవలుకుపగి, జాలక
పుడు, కరుణావళిజాలయ్యగుతనకాలయగాంచివిగుల్క, వివ
తులగు మునినుతించిరి, అను॥

౨. హరికింబుట్టించునతివి, హరిసేవానిపుణునుతివీ, హరికతిశయ
వతివి, సదాహరితతివిగదన్నా, హరివరసుందరవలగ్నా, విరా
ననీవరిగినునుజ, హరిరోషముడిపినుచ్చులు, వాదరింపవచ్చుయ
దిరి, అను॥

౩. అని వేడిననపుగాకని, యరచిందవనీవాసిని, మనమునహ్న
షాంబెనయగి, మందగమనమొప్పన్, చనికురుమద్దాల్ వెం
కటాచలభాసవరుండలరగి, వినయవిష్ణుశ్లోకముగొని, స్వయ
భయములబొరొను, అను॥

పైంధవిరాగం—త్రిపుట. ౮

కన్నాదిగాదూ, హరితేమున్ను, వన్నాదిగాదూ!

కన్నులకచ్చిత, కరమైదారుగమను, చున్నదిహూహము, ము
పెన్నుహునునే! కన్నాది!

౧. ప్రభయాత్కరించిము, పగిదిహన్నాదిహోము! బెళుకొంటు
తాకేందుచింబనిభముగాదూ! జలదనలవిలసద్భితావధి! చెలు
పుచూపెదుగానిచూడు! సలితాకృతికలితమనుచుప్ర, పా
దకాంతములుగాకున్నవి! కన్నాది!

౨. వీరరాద్రాచ్చిత, నేకమొప్పెడుగాని, భూరికృపారస
హృత్తిరమ్యముగాదూ! ఘోరదంష్ట్రామరరోచులుగుప్తుచు
న్నవిగానియెల్లెడ! చారుదరహాసపూరముశృంగారప్రసరిగా
కున్నది! కన్నాది!

౩. వికృతోరునరసింహా విగ్రహంబుగాని, సుకరవారీజన, సు
లభకారముగాను అకటకురునాద్యాలి వెంకటా! చలదాసువికీ!
గాని, ప్రకటగతిదెలిసికొనవెంతటి! ప్రాజ్ఞలకునలవిగాకున్న
ది! కన్నాదిగాదూ!

ఆరభితాగం—భూవకం. ౮

మనవేయ్యవృకోదరాగ్రజాత! విరులాభిజాత! వినవ!

అనుపమానగుణవికతని, జాగ్రేతజనపారిజాత! వనకొలయహ
రిజూపము, గనుగొనినివ్వెరివొందెను! వినవ!

౪. అటుకొందకపలుకరెంటుననుచూ! ముదిలోనదలంచూ పలికి
పత్రతిహూటవిభుడు! పలుకదొయవిసంశయించు జలజనియ

జినమానజనువలుకునుజెనగొనుచుండగఁ వినవఁ

౧. వింతగనిటులాసతిపీక్షించీ, దగ్గరశంకించీ శాంతింజెగొని
పెనుకపె, చెంతబోచుననియెంచీ యెంతయుమదిభ్రాంతి
నొంది, చింతించుచునుండెనురకఁ వినవఁ

౨. అరీతివిరించివిచారించీ, సమపాయముగాంచీ భీరమతినిత్ర
ష్టాదకుమారుకుదక్కగదీతవి, దారుగరోషముకుపపె వ్యాధి
శిశ్యముగాదని వినవఁ

౩. అదనుజార్భకునటురావించీ అదరమునమించీ, దీకులెగ్గి
గొరకైహరియీదురంతరోషముగొపె అదటపరిశాంతుజేశి
అదరింతవలెమునుని వినవఁ

౪. అపుగాకనయాచాలకుదరిగి హరియకుగులకెగి, వేగం
మునకురుచుద్దాల్ వెంకటాచలదాసునివలె, రాగభరంబున
పాంజలియైగరిమముతోనిలచెను వినవయ్యఁ

కమాచిరాగం—ఆది. ౧౦

పావనచరితా పరిహృతమరితా శ్రీవరపదపక్షసేవైకవిరక్తా
పావథానముగ, భావింపవెనర దేవశుద్ధభావభావుకభరితా
పావనఁ

౫. అభక్తాగ్రణి యటునిలచిననర హరియువాదరించీ, ప్రాభ
వమొప్పుగట్టికరముతన, పజ్జకురావించీ శోభితమైతగుచూ
తులవాసనిపొంపుకదీక్షించీ ఆభిభవముహాభిభవ, కా

భయప్రదానచాగుకరమును రాభివంశ్యుడతని మార్చికరుణా।
వైభవముబొరలి వరలగనుంచెను॥ పావన॥

౨. నరకేశ్వరీంద్రకర। స్ఫురితమున పరిజ్ఞానయితుడున్। పరితోష
భాష్పపరికిలితుడుని। ధృరపులకావృతుడున్। నిరుపచువివేక
నీతిపరుమనుసునుసితభక్తిరితుడున్। కిరిముపెనుగ ద్దగభాషు
నదే। కొగ్రచిత్తుడునుచును, ద్వేపునిచరణకిములములు। దరిము
గమనమున। నిరవుకొలిపెవెసదొరకొనెనుతంప॥ పావన॥

౩. తలపునకురుసద్దాలి వెంకిటాచలదాసునిగాంచి। యిలమి
తోనతనికెష్టవరంబులనిచ్చుచుమాన్నించీ। వెలయుచునుతెర్వే
దినుచోన్దలి విడిదిగనివసించీ। వెలుగుచునిగమాం। చతాచల
గుహ విహారియుగుహహనరవృగేంద్రుని। లలితసుధురవా
గ్విలాసరచనా। కలితుడుగుచుపలిపెనుతులతులము॥ పావ॥

భరహరప్రియరాగం—రూపకం. ౧౧

కరుణజూడవయ్యా। ఓపరమపురుష నరహరి॥ కరుణ॥
కరుణజూడవయ్యానీ, చరణమువేశరణచునుచు। నెరవచ్చిన
య్యయిహేమా। నిరవదివాత్సల్యజలధి॥ కరుణ॥

౪. గురుతరవిజ్ఞానులుహర। సరసిజగభాగాలునిను। దరిముట్ట
నుతింపలేరు, దనుజునుతుడజడుడున్। మరీహంకారుడనల్పుడు।
దుర్మనీఘడును, బాలుడు సరసగుతులనుతులుసలుప, జాలుచు నె
పరాపరేశ॥ కరుణ॥

తషమునువంశము తేజము। దాంతియుసౌందర్యంబును। నీ
పురాత్వంబును, బలమును నిష్టాపారుషముల్। జపహృదయాచూ
ర్యయనంబులు॥ చాలపునిను మెప్పింపగ। కపటరహితభక్తివలు
యు। గజయాధముచందంబుని॥ కరుణ॥

3. అనులములగు పండ్లెండుగు. గముల వెలసియునునీపద. కను
లవిముఖుడగుఁడుపుని. కంఠైనుశ్చపచుడు. కేల్. అనురగను
మనోవా. కా-యార్థప్రాణములునీకు. సమగ్నించె నేనియత
డు. సకలలోక పాపనుడగు॥ కరుణ॥
౪. కాపున నేపిధనగు. తావకప్రభావమెరిగి. భావించినుతిం
తుభవ. ద్భావుకగుణవితతిన్. దేవనిను నుతించినవాడే వాడై
నను గానీ. పోవునుభవదాపనాడచి. వేవేగ మేముక్తి గతికి॥కరు॥
౫. అలకురుమద్దాలి వెంకటాచలదాసుని నేలిన. చెలువునమ
త్రులుషంబులు. దొలచివైచి వేగన్. లలితనగుభవత్పదప, ల్ల
వయుగభీదాస్యంబును. నెలకొనిమత్కరణత్రైచేలిం చకుండు
నటులనను॥ కరుణజూడ॥

శ్రీరాగం—ఆది. ౧౨

ఓదేవా దేవా! కరుణజూడ వెమమ్ము॥ దేవా॥
శ్రీదయిత వేదనూపురవ. త్పాదకమలా. దనుజవిదళన॥
ఓదేవా॥

౧. నీగాసావరులూ. బ్రహ్మములు మరియింద్రాదులగుసుర్లలూ।
భీమగాక్ష్మతిగని. లోదలకియెదిదెలియక, పెంపేదిబలు
యెంపొందరి భేదముడిపిమోదమొసగి దిగ్గననాదిరింపవేద
యాహయాశయ॥ వోదేవా॥
౨. పంకరుహనయనా, ఫణిరాజభోగప. ర్యంకతలశయనా నీ
రూపములును. ప్పంకాస్తంబంకములుగానిభ. యంకరకలంక
ములుగావుని, రంకుశప్రియంకరములుగావుని. యంకనోజ
యాంకశాంతివొందవె॥ వోదేవా॥
3. పాతకవీనాశా. జగదీశశీర్యని ధూళిభలలాశా. వృశ్చికప

న్నగముల రీతి నతభిగ్గుడుగునీ దైత్యజాతుల గడపితివి భూ
ణలికిననీ, ఇలచి వచ్చిన యాతతంబుపసి యొతుదంగనియె॥
వోదేవా॥

౪. రోషమిది నేనా యిరీతినిమస్సహ భీషణతమేనా కల్యా
ణగుణసమున్నేషియుచదోషియైతిగునీ, వేషము శేషజనము
లభవమోషకమును పోషకముననుచునం తోషకవితభావ
ణములవేడెద॥ వోదేవా॥

౫. వోచతురచరితా, పురుషుద్ధాల్పేంకటాచలదాసనుఁ ఁ ఖ
రకరకిరణవ్యా కోచాబ్జలోచనచరాచరి గోచరపిమోచి
తాశ్రితభవ ఖేచరులనుజూచివారిభయమునుద్రోచిమ్మగా
వీ యేలవేయిక॥ వోదేవా॥

మాంజీరాగం—అట. ౧౩

కోరలేదయా, వేరేమీయు॥ కోరలేదయా॥

సారసాక్షునీ చరణసేవమాని సారములేనినం సారసౌఖ్య
మూలు॥ కోరలే॥

౬. కోరెదదీనరులు భూరిసంపదాయ, రారోగ్యములుతమ
కపినిత్యమనినన్తి భోరానమాతండ్రి బొమమూడిమాత్రాన
నీరయ్యెనవియట్టి నెరవీరుడునేడు మారణమునొందెనీచేత్త
టి మాత్రలోగానవేరేమియు॥ కోరలే॥

౭. మానకరోగని, ధాన్యమైనకాయ, మూనివిడువలేక మాన
పుండుమిగుల దీనుడగుచుకా మానలమునదహ్య మానుడగు
చునెండ మావూలవంటిని హినభోగములాసజేయుచు నె
న్నటికితుదిముట్టినేరెడు॥ కోరలే॥

౮. ఖరనకరాతిభీ, కరనేత్రరక్తకే సరనిష్ఠురధ్వానపరుషభ్రమ

టిదీఘః। తరళాంత్రమాలాద తురదాంష్ట్రమైననీ సరసిం
హాకృతజ్ఞాచి వెరువగానిదు। స్తరభవాభిక్తవే. తుననునీ చర
ణసేవకుజేసియేల వె॥ కోర॥

౪. శ్రీకరమైనట్టి నీకరముగిరీశ, లోకేశులకునైన। నేకాలం
దినభయం మీక వెలగు నేని హీనూడమూఢుడ, ప్రాకృతుడను
జడుడ। పామరుడనకనం జేకొనిమదీయోత్తమాంగముజేర్చి
తివిచోద్యమయ్యెడుమరి॥ కోర॥

౫. నగులునినునుతింపమరచీ। యథోగతి చరతురంచుమిగులప
రితిపింతుగాని సరసభవతృధసారమానిసం। సరణమహేష్వా
గ్రవై తరణికించుకైన. వెరువకురుమద్దాలివంశజ। వెంకటాచ
లదాసనుతమరి॥ కోరలే॥

సురటరాగం—అట ౧౪

చేరునా మోక్ష, సిద్ధికింతైనా॥

దారిగానకసం। సారాకాంతారమున। పారామొండకవృథా
పరువులైత్రెడువాడు॥ చేరునా॥

౧. నీగృహాంగణభూమి। నిటలంబుసోకగ। మూగీనభక్తిజేమొ
క్కెడినీ। బాగుగానష్టాంగ యోగసంసిద్ధుడై। భోగసంప
యాపిరాగియైనగాని॥ చేరునా॥

౨. నీకల్యాణమయ, నికరవర్ణచమూలు। ప్రాకటముగనోటబలు
కడేని సాకల్యముగశాస్త్రీ। సమితియల్లతుడి దాకచదివినవి
ద్వాంసుడైనగాని॥ చేరునా॥

౩. నియితమీరజేయు। నిఖిలకృత్యములును। పియభావముననీక
ర్పింపడేని। నయమొప్పుగాభూత దయగిల్గిధర్మానిశ్చయబుద్ధి

యగుదానఁ శాలియైనగాని॥ చేరునా॥

౪. ఆదరముననీడు॥ పాదారవిందాముల్, మోదమొప్పునుడి
నూడడేని॥ మేచురశాస్త్రసం వేదియైధరణిబెం॥ పూదిమహా
తత్వ వేదియైనగాని॥ చేరునా॥
౫. వెలయకురుమద్దాలి॥ వెంకటాచలదాసు వలెనీకథన్ నిం
చు కొలువడేని॥ వలనొప్పుగాసకిల వ్రతమూలుసలుపూచు, ని
లిచిమహతపో॥ నిష్ఠుడైనగాని॥ చేరునా॥

మధ్యమావతిరాగం—ఆది. ౧౫

మందరకుధరాభీరా॥ మనసిజాసుకుమారా॥

వందితాసురవరా॥ వారధిగంభీరా॥ మందర॥

౧. పాపవాల్లీలావిత్రా॥ పరమపవిత్రాదీపితనీలగాత్రాదివ్యావ
రీత్రా॥ మందర॥
౨. సామగానవినోదా॥ సంభృతమోదా తామరసాభపాదా॥
దళితాప్తభేదా॥ మందర॥
౩. ఆమ్నాయమంజీరా॥ అమితోదార నిమ్ననాభికాసార॥ ని
రుపమశూర॥ మందర॥
౪. శతకోటిరవిలేజా॥ జగదేకబీజా జితశాత్రవసమాజ॥ శ్రీతక
ల్పభూజా॥ మందర॥
౫. ఖాసురకురుమద్దాలీ, వర వెంకటాచలా॥ దాసవరదపరమ॥
దయాగుణశాలీపి॥ మందర॥

కమాచిరాగం—ఆది. ౧౬

కావవయ్యామమ్మూ॥ దేవా దేవాదిదేవా॥ కావ॥

యేఁధిజూచినమా॥ కేదిఁకునీవేకావే॥ కావఁయ్యా॥

౧. సంతతమూచునా! యంతరంగమునిన్ను చింతింపనియ్యవే!
శ్రీరమాధరాధార॥ కావ॥
౨. కన్నులెప్పుడునిన్ను! గనుగొనునట్లనను మన్నించవేనవమ
నసజాకారశూరా॥ కావ॥
౩. వీనులునీకథలు! వినుచుండునట్లుననుసం మానింపవేసామ!
గానైకలీలాలోల॥ కావ॥
౪. నాలుకయపుడునీ! నామముల్ నుడువగ మేలాసంగినన్ను
పాలింపవేశ్యోమ ధామ॥ కావ॥
౫. విరివిడుచుద్దాలి! వెంకటాచలదాసు నరసింహునిన్ను! నర
యతేగరుడగామి సామి॥ కావవయ్యా॥

కళ్యాణిరాగం—అది. ౧౭

వినవేపాండుతనయా! ధృతవినయా విజయకృతానునయా॥
ఘనకీర్తి వజ్రకమనీయహరకలితదశదిశాంగ! నాంగసముదయ
॥ విన॥

౧. వినయముతోనిటు! వినుతులుసలిపిన కనిప్రహ్లాదుని! కరము
ప్రీతితో! అనుపచూరకరుణాలోకనముల, దనువుచుహర్షం!
బునహరిబలికెను॥ విన॥
౨. మెచ్చితినినుధున్పుమవాగ్రచనకు! నిచ్చెరవరములు నెవ్వి,
యైననీ! యిచ్చవచ్చినట్లు గోరుకొనమన! నచ్చిరుతపాప డ
పుణిటులనియెను॥ విన॥
౩. వరములడుగుమని! నంచింపనేల వలదనినతిసం! చలనహే
తువులు, స్థిరముగపడ సేవకులందొక్కరునిగాజూచి! కరు
ణింపుమనియే॥ విన॥

౪. అలికానినిటులు బలు నెలినిని శ్చలభక్తికిహరి। చాలప్రీతిగ
ని యెలిమితోనగని, కందునను వెలితి గలుగకుండదయి గను
గొనియె లెను॥ వన॥

౫. అవ్యయమహి మనః॥ సంతర్పేది దివ్యదేశమున, దిరముగ
నెలకొని, స్తవ్యతకు గాలి వెంకటాచల దాసునిరవధిక
దయ నేలుచుండె॥

సురటరాగం—ఆది. ౧౮

మాన్యశింహస్వామీకీ, మంగళం- లోక। మానితభగదామీకీ
మంగళం॥

భానుకొటిధామీకీ, మానివినుతభూమీకీ, మానితసకలజగత్త
డలాంతర్వామీకీ॥ మా॥

౧. శంఖచక్రచాపక్షిగ్ధ, సముద్రీర్ణబాహునాకూపుంభానుపుంభీ
తవీ స్ఫురద్దయాసం, దోహునాకు॥ మా॥

౨. రాకేందుసుందరవీ, రాజితవదనునాకూ, సాకల్యసుగుణ
జాలాసౌభాగ్యసదనునాకూ॥ మా॥

౩. ధీరసన్నుతాంతర్వేది, దివ్యదేశాసావనునాకూ, అరయకు
రువద్దాల్పంక, టాచలాదాసావనునాకు॥ మాన్యశింహీ॥

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఆరభిరాగం—దండకం. ౧౯

జయారమారమణగోవింద, జయలక్ష్మీనృశింహ, జయాంభోజజాతా
ద్యజేయోరుమాయీ, జయశ్రీభుజగేంద్రశాయీ, జయశ్రీహగేంద్ర
యాయీ, జయానందసందోహదాయీ, జయశ్రీపయోరాసికన్యా
నపాయీ, భిషక్కిన్యదివ్యప్రసాదంబుచె, నిట్లుప్రహ్లాదచారిత్ర, మా

శ్రీకృష్ణదేవరాయాంధ్ర భాషానిలయము

మల్లపాత్రం బహు మల్లనబాదు - మోదాబాదు ౧౭౭, ౩
 తంబుగాకీర్తనంబు ఈ దిక్కున. కేగొనబడిన తేదినాడు రంబింపు
 మీరంగబల్ సొంపు జరంగనిర్మించి నేర్పొప్పగ ని ఈ సునర్పించితెన్.
 వీనిలోకంబులోనే, వృశేకాగ్రచిత్తాల్లై మించి గానంబుగావిం
 కు రానందమొందన్ మరిన్వీను నిందురామానవు పుత్రపా
 త్రాయారోగ్యసంపా త్సమాయ ను. ధన్యులైలోకసరి మ్మాన్యులై
 యుండగా, మేమరంబొ, దయాదృష్టి చేనాదరింపన్ దగునన్. మరింబే
 మస్సీమమై యొప్ప గానీప్రబంధంబు, యుష్మత్ప్రభావానుబంధంబురం
 గత్కూపాభంగురాపాంగి వీక్షాళినం గీకృతించేసి యాచంద్రతా
 రారూమై చెల్పుమీరంగ భూచక్రమందొప్పగాజేసి నీజక్తభక్తున్
 ననుం కుర్తదాల్ వెంకటాభ్యానదాసున్ సదాభీష్టసంసిద్ధునిం జే
 సితి యింపవే శ్రీనృపంచాస్యమూర్త త్రయీపారవర్త జగద్ధితకీర్తి
 హతాప్తప్రజార్త, సదామంగళం తే నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమః॥
 శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ లక్ష్మీ నృసింహార్చనము.

